

A. gr. a.

765

4° Ac. Gr. a. 765

Pindar

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

RECEIVED

DUODENA PINDARI

CARMINA

GRAECO-LATINA.

TEXTUM

METRICAE VERSIONI ADJECIT

Dr. FRANC. ANSELM. DEUBER,

HISTORIKUM IN UNIVERSITATE LITTERARUM ALBERTINA

C. R. M. D. BAD. PROFESSOR P. O.

FRIBURGI IN BRISGOVIA, M. D. CCC. XIX.

ap. Bibliop. Wagner. Heidelbergae ap. Mohr et Winter. Halae

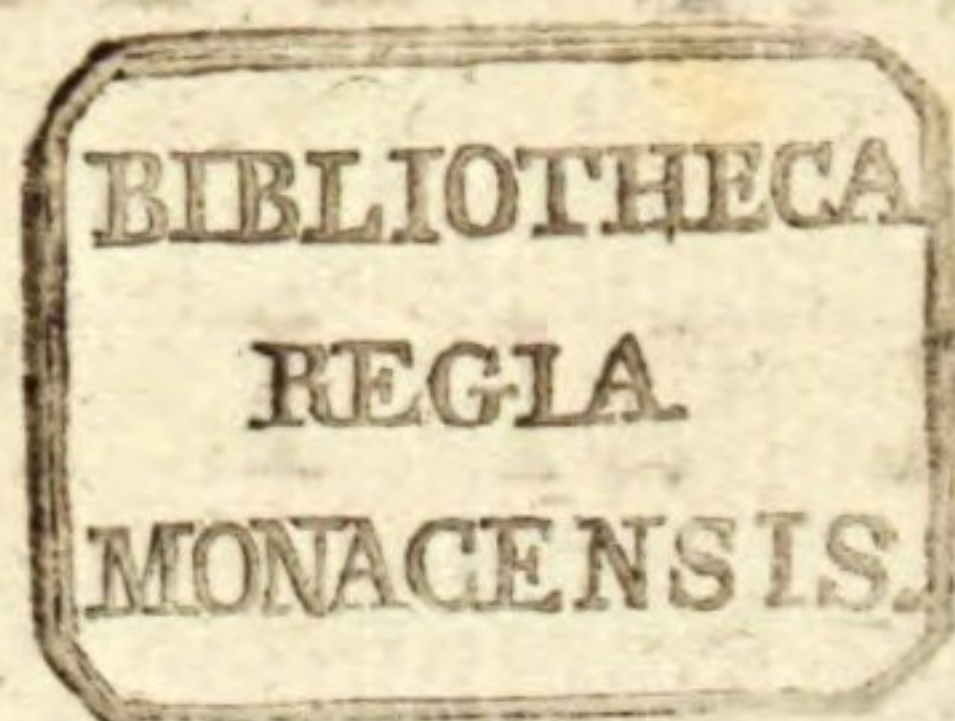
ap. Hemmerde et Schwetschke. Parisiis et Londini

ap. Treuttel et Würtz.

Gezuckt des Hauptstadt am die Akad. d. d.

Avia Périllum peragro loca, nullius ante
trita solo; juvat integros accedere fonteis.

LUCRETIVS.

PRAEFATIO.

Nullus dubito, fore plerosque, qui metricam hanc selecto-
rum Pindari carminum versionem primo statim auditu visû-
que fastidiant. Quidni, objurgabunt, Horatius, aureo latini-
tatis saeculo, inter angustiores, quos Sappho, Alcaeus aliî-
que suppeditarunt, rythmorum limites se continuit; in altos
nubium tractus cum Dircaeο cygno assurgere non conatus,
ab aemulatione quemuis dehortatus est? At, credo, rudis
indigestaque, quae tum temporis in scholiastis obvia erat, me-
trica moles Venusinum vatem deterruit, solertem caeteroquin
Pindari imitatoreм. Ars metrica tot tantosque nostrâ ae-
tate progressus fecit, ut ejus adminiculo et assiduis latinae
linguae studiis, ope quasi Daedaleâ periculum, ne Icario datû-
rus sim nomina ponto, evitare potuerim. A Godofr. Hermannò,
quum ante triennium Lipsiae Pyth. VIII. hymnum in ejus manus
traderem, et a Frid. Wolfio per literas, amice commonitus, in-
gens hoc opus aggressus sum, quod viro igitur illo, qui tam concin-
ne de metris, rythmis et dialecto Pindari disseruit; et hoc; Boeckhio
itidem, Seidlerò et Vossiiis ducibus susceptum, de arte metricâ et

omni Philologia optime meritis, ad finem perduxī fortassis haud inauspicatum. At, quomodo accidit, urgebunt, ut, qui Historici munus tueris, iter aversum ingrediare, spinis adeo consitum et ab scopo tuo alienissimum? Quidquid, fateor, mihi temporis ad dandam animo remissionem superfuit, protinus surripui et in Pindaro consumpsi; in hoc otium, in hoc solatium inveni; cum hoc peregrinatus, rusticatus sum, ad Cleanthis saepe lucernam confedi. Et nescitisne, quod Clío tum Historiae, tum Poeseos Diva sit? nescitis, quod, ad tempus mythicum si assurgimus, Graecarum coloniarum uberissimi, quos necquicquam in Homero quaerimus, in Pindaro historici fontes scaturiant? Nil de florentissimis Graecorum in Sicilia, Rhodo et Cyrenaicā regnis dicam, quorum historiam Pindarus attigit, Hieronum, Diagoridū et Battidarum coaevus ac hospes? Id mihi solum in votis est, ut Critici, me non oleum et operam in Pindaricis hisce versionibus perdidisse, censeant. Si enim assensum praebent; et

si neque tibias
Euterpē cohibet, nec Polyhymnia
Dircaeum refugit tendere barbiton;
omnium, quae de vate isthoc supersunt, latinam ex unā,
vernaculam ex alterā parte versionem metricam, praelo me propediem submissurum esse, polliceor.

Inprimis opus est, ut novissimae Pindari carminum editiones Lipsiacaе: Boeckii ap. Weigel 1811--19. Heynii ap. Vogel 1817. Criticis et sedulo cuique Lectori ad manus sint; his enim editionibus, et Aldinā Venetiar. 1513. 8. Calergianā Romae 1515. 4. Brubacchianā Francof. 1542. 4. potissimum usus fui.

Versuum singulorum distinctionem quod attinet, eos ita seposui, ut cum Hermanno in hemistichia, quin tamen ultimae syllabae ancipites fierent, longiores versus dividens, nume-

ricum cum Boeckhio ordinem nihilominus servaverim. Quaevis autem strophe ac epodus periodis constat; periodi in cola distinguuntur, colon in commata, comma in duo, rarius in tria (Olymp. V. Ep. 2. Isthm. III. Ep. 5. 6.) hemistichia solvitur. Uti enimvero in rythmis liberâ perpetuitate protenditur, ita in metris ab aliquo certo fine revocatur conjunctio. Hinc quo luculentior stropharum et epodorum pateat rythmus, et ante oculos uno se intuitu sistat; in periodos separavi. Lex enim rythmica aut solis strophis, ut semper apud Horatium et raro apud Pindarum v. g. Nem. II, IX; aut epodis insimul determinatur. Melodia saepe ex strophe in antistrophen, aut ex antistrophe in epodum excurrit, utpote quae artius cum animi sensibus, quibuscum pari passu progreditur, quam cum rythmo cohaeret. Quisque sonus in organo musico prolongatus chorda (φθόγγος), differentia, quatenus sonus acutior graviorve sit, intervallum (διαστήμα) dicitur. In omni intervallo notabis, quamdiu toni succedant sibi (tempus), et quam longè extendantur (spatium). Ex tempore rythmus, ex sono eiusque ingressu melos. Ars *metrica* Syllabarum quantitatem examinat: num earum mensura musicis congrua sit principiis; *Rythmopoeia* vocis canorae qualitatem, quam longam mensuram; *Melopoeia* eiusdem relationem, quem inter se concentum habeat; ars denique *harmonica* tonorum, num genere et specie differant, modalitatem.

Originetenus apud Graecos, secundum stirpes ex Hellene oriundas, tres erant Harmoniae (cansionis tropi); nempe Doriae, Aeoliae et Ionicae, vario, ut gentes ipsae, caractere notatae. Ionum, quorum plurima multitudo sub barbarorum imperio immutata, huc illuc translata est, moduli solutiores et mollitie infames erant. Lascivas saltationes gestusque impudicos ad psallendi normam aecomodatos usurparunt.

Motus doceri gaudet Ionicos
matura virgo, Horat.

Siculi quoque saltationem quandem in honorem Dianae habitam, minus decoram, quam quae honestis matronis conveniret, Ionicam appellabant, ut Pollux asserit. Hinc Anacreonti, licet ex insulâ Tejo duceret originem, patrias modulationes aversanti, Dorias, Phrygias et Lydias solum acceptas fuisse, è Posidonio refert Athenaeus. Dorii modi laudantur ceu temperatis et modestis ingeniis congrui. Quare Paedagogi, ut componerent ad virtutem juvenum animos, docuerunt το δωριστι, προς την ἀνδριαν μάλλον. Damascius Syrus in hist. phil. ait: „victum sortitus est moderatum ac frugalem, neque ob egestatem praeparcum, neque propter opes diffluentem, sed *medium* atque *musicum*, pro fortunis vere temperatum, adinstar *Doricorum* modorum.“ Sic Timotheus Atheniensium dux, *musice* vixit *et absque splendido apparatu* (μουσικῶς καὶ ἀφελῶς). Huc etiam referri potest Plautus in Mostellariâ: *musice hercle! agitis aetatem, ita ut vos decet, vino et victu, piscatu probo, electili*; quum vellet innuere: *mediam* vivendi rationem sequimini, neque *minimi*, neque *maximi* pretii dapibus victitando.

Dorius modus, medius et vere musicus non solum vehementia suâ incitat animos, sed miram quoque habens dignitatem magnificumque concentum, claros sonitus, Olympicae instar tubae, sonat ὥσπερ ἡ Ὀλυμπικὴ σαλπιγξ, Philostr. de stilo Polem.):

nectit --- canoris

eloquium vocale modis.

Juvenal. Sat. VII.

Quatrichordo in Doriis modis non erat locus, et Argivi poenam constituerunt ei, qui pluribus, quam septem fidibus primum usus fuerit et ad tonum mixolydium, assimilem jonico alluserit. Sunt, qui remissum illum Lydium modum sive mixolydium a Damone Atheniensi, sunt (uti Aristoxenus), qui

a Sapphu inventum autumnet; ab hac poetriâ didicisse tra-
goedos, qui cum Dorico eum conjunxerint, unde commixta
est tragoedia; jonicus quoque, quum fastum quendam prae
se fert, similis tragoediae.

μη συντονον διωκε, μητ' ἀνειμένην
ἰαστι οὔσαν, ἀλλὰ ταν μεταν νεμῶν
ἀρουραν αἰολιζε τῷ μελεϊ.

nec asperum modum aut remissum
sectare; sed, mediam tenens
viam, melos Aeolium modulare.

Pratinas Phliasius.

Ad Doriam σεμνολογίαν Hypodorius aut Aeolius modus
proxime accessit, qui μεγαλοφωνίαν exhibuit, genus com-
positionis elatum et sublime. Doria autem magnificentia (το
ἐπικροτον καὶ το ὕψηδες τοῦ λόγου, το μεγαλο-
πρεπες) et Aeolica sonoritas (τῆς γλωττῆς κροτος, το
ὀγκῶδες) intimâ affinitate junguntur. Harmonia Doria pedi-
bus epitritis et gravibus dactylis, sicut pompa ingreditur, ser-
monis cothurno exornata; hypodoria econtrâ, sive Aeolia, mo-
tu concitata inaequali verba devolvit, numerisque fertur lege
solutis i. e. minus adstrictis, quam Dorii sunt numeri. Pin-
darus quoties Aeolicis fidibus cecinit, Aeolicâ quoque usus
esse dialecto videtur, quae tenacissima antiquitatis vetustam,
licet non cascam, in latinâ versione requirit loquendi formam.
Hinc Ennium, Lucretium aliósque adii, tanquam sacros ve-
tustate lucos, in quibus grandia et antiqua robora, ut Fab.
Quintilian. ait, non tantam habent speciem, quam religionem.

Lacedaemonii, qui caeteros inter Dores patria instituta
diligentius observabant, in praelio Castoreum carmen praecini-
tibiis instituerunt, ut aequabili numerosoque sensim ingressu
excitati pugnam capesserent, nec ordines suos distrahi sinerent.

(Thucydid). Hi, et Mantinenses et Pelinnaei Dorium ac hypodorium modum colendis moribus aptissimos existimarunt.

A Terpandro nete Dorici toni adhibitum quin et totum mixolydium tonum supperadditum, à Polymnasto hypolydium inventum fuisse, Plutarchus, veterum sequens traditiones, retulit. Modus hypodorius est gravissimus, velut modi hyperlydii et hypermixolydii acutissimi sunt. Hypodorii proslambanomenos integro diapason, et hyperlydii nete hyperboleon, sive ultimus sonus, ter diapason et toni intervallo superat (Meibom. notae ad Euclid. 51.). Consonantiae huius, quam Graeci diapason, nostri vulgo octavam nominant, proportionem numeris explicavit philosophus ille Chaeronensis.

Sonos numeris convenire, primus omnium observavit Pythagoras, et non solum Diis numerorum nomina imposuit, unitatem Apollini, binarium Dianae, septenarium Palladi, octonarium Neptuno; sed etiam monada prudentiae, dyada fortitudini, tryada temperantiae, justitiae, per quam solemne jusjurandum concipere assueverat, tetrartyn tribuit. Ex malleorum percussu harmoniae rationem meditatus, fidibus pari crassitudine et proceritate disparia appendit ponduscula, quibus deinde percussis, prout plus minusve intendebant aut remittebant, consonantiarum differentias animadvertit. Jam pridem Pelops Phrygium (Pausan. IX.), Amphion vero, Pelopis sororem in matrimonio habens, Lydium modum Graeciae intulerant (Herodot. IV.). Enharmonium systema, quod in Phrygio positum tono Olympus condidit et ob maiestatem antiqui Graecorum poetae maxime coluerunt, Plutarchi jam aetate ita repudiatum est, ut plerique nullam harmonicorum intervallorum haberent rationem et diesin harmonicam e cantibus eliminarent. Istud pulcherrimum systema (quod non aliud erat, quam diapason, intra quod Pythagoras musicen contentam esse iudicavit, solâ mentis acie et proportionem

harmonicâ, non auditu examinandam) Pindarus et Simonides sectati sunt, et post eos Pancrates, genere abstinens chromatico. Modi, quos Graeci dithyrambis adhibuere, generis Phrygiis erant, interdum hypophrygiî (Phot. p. 523, 31.) In paeanibus Niobes nuptiae primum Lydiâ harmoniâ cantatae sunt. Hanc igitur, accommodatam lamentis, luctibus et funeralibus aptiorem, nec non mixolydiam, quae dissoluta est, mentemque perturbat; et Phrygiam (το προς ἡδονας ὀλισθηρον καὶ ἀπολαστον αὐξουσιν) ab adolescentibus bene instituendis Plato prohibuit; Dorian vero commendavit, moderatis et bellicosis convenientem viris, secundum Socratem;

Qui rectè scivère choris decorare Deos, hi
optimi et in bello.

Galenus ex Posidonio narrat, quod Damon Milesius ad tibi-
cinam accedens, quae Phrygiis modis temulentos quospiam
juvenes ad furorem usque incenderat, ad Dorias leges tonum
demitti jusserit, quo demulsi quieverunt. Chromaticum quo-
que genus, licet syntonum appropinquaret diatonico generi,
repudiatum pridem fuit, quod improbâ flexuum vocis titilla-
tione ad ignavam et mollem vitam deduceret. (Cic. Quaest.
Tusc. I. Clem. Alex. Strom. VI. Manuel Bryenn. ap. Wal-
lisium, Sect. XII. Jo. Sarisber. de nug. curial. I, b.) Cantus su-
perest choralis mere diatonicus. At enharmonium genus in
tantas intervallorum abiit minutias, ut ob difficultatem usu
exciderit.

Maximum sane inter Graecorum harmonias discrimen in-
tercessit: Jonicae, quae austera et dura fuit, Phrygiaeque
nulla in Pindaro vertigia deprehenduntur; eo plura Lydiae,
quae acutis citharam sonis perstrepuat (Athenaeus XIV. 10.).
Doria harmonia strenua, tristis ac vehemens neque multiplex,
neque versuta; Aeolia, graviter fremens, fiducia plena ince-
dit, et non quidem Doria, sed quadam magnificentiae fastus.

que similitudine hypodoria dicitur, sicuti albo colori similem subalbum, et fructum non dulcem quidem, dulcedinis tamen aliquâ causâ, subdulcem dicimus. Res foret investigatû digna, utrum, quemadmodum in Ol. I. rythmus de Dorio in hypodorium transire videtur, in aliis Pindari hymnis non eadem occurset de Dorio v. g. in Lydium transeuntis, rythmi varietas. Plutarchus etenim: disquirere, num initio carminis hypodorius, in fine mixolydius et Dorius, hypophrygius et Phrygius in medio adhibendus sit, non harmonicae artis est, sed artificis. De artifice, ut Plinius monet, nonnisi artifex judicare potest.

Jam vero opus ipsum aggredi, at

ἀναξιφορμιγγες ὕμνοι,
τινα θεόν, τιν' ἥρωα, τινα δ' ἄνδρα κελαδησομεν;
ἦτοι Πισα μὲν Δίος. Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλῆς,
ἄκροθινα πολέμου.

Lynam regentes o Hymni!

canere quem Deum, Deigenam quem volumus, aut virum?
Tutor Pisae Jupiter; olympiadas ex hostium condidit
Hercules manubiis. Olymp. II. vs. 1-4.

Olympiaca in Pindaricis principatum tenent, id est, in lyricae poeseos luce versantur. Ab his igitur, Lector benevole! et quidem ab Ode Ol. I. ordiamur, sacratâ triumpho, quem Rex Syracusarum Hiero, Carthaginensium et Tyrrhenorum victor, in ludis Olympicis anno ante Christ. 480. reportavit. Harmonia qualis sit, metrumque indicamus.

HARMONIA AEOLIA.

Strophæ:

01100-0-
10100-0
00010-
00100-00-0

10-0-0 0
10100-0
5 10-0-0 0
10100-010-0100-
10-0 0

10-0-0-0100-10 0
0100-0-0-0-0-
010-0-0-
10 0110-01000 0
01000-0-0-

Epodi:

01000-0-
1000-10-0-
01100-100-0-
10-0-0100-10-
0110-
100-0-0100-0
5 0010100-10-0 0
100-0-
10-01000-00-10-
0110-100-0-
100-0-0

ΙΕΡΩΝΙ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΩ

ΚΕΛΗΤΙ.

Εἶδος ολύμπ. Α.

Στροφὴ α.

- Ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὃ δὲ
χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ
ἄτε διαπρέπει νυ-
κτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου·
εἰ δ' αἶθλα χαρύνει
ἔλδαι, φίλον ἦτορ,
5 μηκέθ' αἰλίου σκόπει
ἄλλο θαλπνότερον ἐν αἰμέρα φαεινὸν ἄστρον ἐρή-
μας δι' αἰθέρος·
μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν·
ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται
σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν
10 Κρόνου παῖδ', ἐς ἀφνεῖαν ἱκομένοις
μάκαιραν Ἰέρωνος ἐστίαν,

IN HIERONEM SYRACUSANUM

C E L E T E.

O d e o l y m p. I.

Strophe I.

Aqua est principium; velut
nocte flammifer ignis
micat, opes superbas
rutilum supereminet aurum.

Cara mens! lubet sacris
si vacare palaestris;

5 neve luminosius
sub diem, calidius aut require sole per vacuum
sidus aëra;

neve gloriosa Olympicis magè certamina
canere mihi datur, Hymnus unde vatibus
laborata syrmata trahit

10 (Achaiâ favente), psallere Jovi,
domos in Hieronis affatim

— 4 —
Ἀντιστροφὴ α.

- Θερμιστεῖον δὲ ἀμφέπει
σκάπτον ἐν πολυμάλῳ
Σικελία, δρέπων μὲν
κορυφὰς ἀρετῶν ἀπο πασῶν
ἀγλαΐζεται δὲ καὶ
15 μουσικᾶς ἐν αὔτῳ,
οἷα παίζομεν Φίλαν
ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ Φόρ-
μιγγα πασσάλου
λάβαν, εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις
νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε Φροντίσιν·
20 ὅτε παρ' Ἀλφεῶ σῦτο δέμας
ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων,
κράτει δὲ προσέμιξε δεσπότην,

Ἐπὶ δὲ α.

- Συρακόσιον ἵπποχάρ-
μαν βασιλῆα. λάμπει δὲ οἱ κλέος
ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικία.
25 τοῦ μεγασθενὲς ἐράσσατο γαιάοχος
Ποσειδᾶν, ἐπεὶ
νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε κλωθῶ,
ἐλέφαντι Φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.

Antistrophe 1.

beatas venientibus :

Qui, sonantia latè

Sicula rura bala-

tibus, imperio regit aequo,

sedulúsque carpere

summa culmina laudum,

15 flore musices viget,

saepe ludimus dapes ut inter hospitas. Agedum!

Doriam citò,

moliens suäve carmen, abripe clavo chelyn!

Jubet Pisa, Pherenicus id jubet simul:

ad Alpheî fluenta, stimulis

20 latus liber aestuavit, ut herus

ferat decora laureata, Rex

Epodus 1.

Syracosius, ad scopum

vectus eques, bonis gestiens equis.

25 Avitis titulis nobilem coloniam

laudibus replet suis Pelopis Lydiam.

Amavit quidem,

terrigenûm globum ambiens, Deus illum;

nitido ex lebete, humeris cùm retraxerat

ἢ θαυματοῖα πολλὰ, καὶ
 πού τι καὶ βροτῶν φάτισ' ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον
 δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις
 ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Σ τ ρ. β'.

- 30 Χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύ-
 χει τὰ μείλιχα θνατοῖς,
 ἐπιφέρεισα τιμὰν,
 καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστόν
 ἔμμεναι τοῖς πολλοῖς.
 αἰμέραι δ' ἐπίλοιποι
 μάρτυρες σοφώτατοι.
- 35 ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν εἰκότος ἀμφὶ δαιμόνων καλὰ μεί-
 ων γὰρ αἰτία.
 υἱὲ Ταντάλου, σέ δ', ἀντία προτέρων, φθέγγομαι
 ὅπότε' ἐκάλεσέ πατὴρ τὸν εὐνομώτατον
 εἰς ἔρανον Φίλαν τε Σίπυλον,
 ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων,
- 40 τότε' Ἀγλαοτριάιναν ἀρπάσαι

Ἀ ν τ. β'.

δαμέντα φρένας ἡμέρῳ
 χρυστέαισιν ἀν' ἵπποις,

Clotho novum eburneis.

Hem! stupenda plerâque; subinde minus veritas
placet, mythicis quàm variis adumb-
rata coloribus res.

S t r. 2.

- 30 Fidem Gratia fabulis,
certus ut decor adsit
hominibus, subornat,
quibus omnia dulcia fingit,
falsa saepius quidem:
Vera sed probantur in
tempore. Expedit virum,
35 culpa deteritur enim, verenda de Diis loquier.
Gnate Tanti!
plenius sonans, volo haec facessere commenta, quum
genitor ad epula Sipylónque amabilem
vocârit, decenter habitos,
datatim Deos; et hinc rapuerit,
40 cupedine gravi Tridentiger

A n t i s t r. 2.

peresus cor, in ultimas
nubium, auricomis te

ὑπατον εὐρυτίμου

ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι·

ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ

ἦλθε καὶ Γανυμήδης

45 Ζηνὶ τῷτ' ἐπὶ χρέος.

ὥς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι

Φῶτες ἄγαγον·

έννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα Φθονερῶν γειτόνων,

ὔδατος ὅτι τε πυρὶ ζέοισαν ἀμφ' ἀκμάν

μαχαίρα τάμον κᾶτα μέλη,

50 τραπέζαισί τ' ἀμφιδεύτατα 1) κρεῶν

σέθεν διεδάσαντο καὶ Φάγον.

Ἐ π. β.

ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστροίμαρ·

γον μακάρων τιν' εἰπεῖν. ἀφίσταμαι.

ἀκέρδεια λέλογχεν θαρμινὰ κακαγόρος.

εἰ δὲ δὴ τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ

55 ἐτίμασαν, ἦν

Τάνταλος οὗτος. ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι

μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἔλεν

ἄταν ὑπέροπλον, ἄν

οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, καρτερόν αὐτῷ λίθον,

τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾷς βαλεῖν

εὐφροσύνας ἀλάται.

celer equis, et aedeis

Jovis intulerit venerandi:

Quas adibat antehac

arbitri Ganymedes

45 fulminantis urniger.

Misit anxia per agros et horridas vias nemorum,

nuncios parens;

raptus ah! latere nullibi, Phryges ac invidi

strepere subito nefariâ calumniâ:

„Machaerâ tuis, fervidae

50 aquae vi parata, fercula Deos

vorâsse resecanda carnibus.“

E p. 2.

An helluo quis è bea-

tis Superûm choris? Absit hoc probrum!

Suam lingua procax saepe blaterat in luem.

Tantalus domum per aetheream incesserat,

supremo Jovi

55 gratus; at impius dedit sibi poenas,

nec ab insolenti animum temperans bono.

Saxum imposuit pater

ponderosius capite desuper. Heu! arduam

retorquere molem impiger, orbitâ

laetitiae recedit.

Σ τ ρ, γ.

- ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον
 τοῦτον ἐμπεδόμοχθον,
 60 μετὰ τριῶν τέταρτον
 πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις
 ἀλίκεσσι συμπόταις
 νέκταρ ἀμβροσίαν τε
 δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον
 θέσσαν. εἰ δὲ θεὸν ἀνὴρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρ-
 δων, ἀμαρτάνει.
 65 τούνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν
 μετὰ τὸ ταχύποτμον αὐτὶς ἀνέρων ἔθνος.
 πρὸς εὐάνθημον δ' ὅτε Φυάν
 λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον,
 ἐτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον

Ἀ ν τ, γ.

- Πισάτα παρὰ πατρὸς εὐ-
 70 δοξον Ἴπποδάμειαν
 σχεθέμεν. ἄγχι δ' ἐλθὼν
 πολιᾶς ἀλὸς οἶος ἐν ὄρφνῃ
 ἄπυεν βαρύκτυπον
 εὐτριάιναν· ὁ δ' αὐτῷ
 παρ ποδὶ σχεδὸν Φάνη.
 75 τῷ μὲν εἶπε· φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσει-
 δαον, ἐς χάριν

S t r. 3.

Tribus cum sociis miser
 non laboribus usquam
 60 vacat, Olympiis nec-
 tar et ambrosiam, veget unde
 nescius mori, quia
 clepsit atque coevis
 praebuit sodalibus.
 Creduli fugere Deum nefanda, fallimur. Superi
 filium dehinc
 65 languidae ocyus suum remittere genti virum.
 Quoï jugalis excitat thori faces,
 nigras flore lanuginis
 genas contegens, juventa rosea:
 Pisatilis amore virginis.

A n t i s t r. 3.

70 Patrem vincere num potis-
 sit tuum, Hippodamia!
 Silet opaca nox; at
 mora nulla! tridente coruscum
 horrido vocans Deum,
 spumeum propè pontum,
 si, tremende Rex! aït
 75 (coram is adstitit animo benignus), aestumanda Deae,
 quae Cypron tenet,

τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον,
 ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἄρμάτων
 εἰς Ἄλιν, κράτει δὲ πέλασον.
 ἐπεὶ τρεῖς γε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις
 80 ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον

·ε· ρ· Ε' π. γ'.

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίν-
 δυνος ἀναλκιν οὐ Φῶτα λαμβάνει.
 θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκη, τί κέ τις ἀνώνυμον
 γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἔψοι μάταν,
 ἀπάντων καλῶν
 ἄμμορος; ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος
 85 ὑποκείσεται· τὸ δὲ πράξιν φίλαν δίδοι.
 ὥς ἐννεπεν· οὐδ' ἀκράν-
 τοις ἐφάψατ' ὦν ἔπεσι. τὸν μὲν ἀγάλλων θεός
 ἔδωκεν δίφρον τε χρύσειον πτεροῖ-
 σιν τ' ἀκάμαντας ἵππους.

Σ τ ρ. δ'.

ἔλεν δ' Οἰνομάου βίαν
 παρθένον τε σύνευνον·
 τέκε τε λαγέτας ἐξ
 ἀρεταῖσι μεμαλότες υἱούς.

dona, gratiisque digna basia, Neptune! sunt;
aheneam Oenomai refringe lanceam,
et age fervidis me rotis
ad Elin venire, vincere. Procos
80 neci quatuor et novem dedit,

E p. 3.

locare sobolem tamen
cessat adhuc thoro. Num vir aleam
pavens ancipitem tractat, avida caedium,
mors an abnuit procul fugientem? sedens
quis inglorius

ducere vitam amet senex tenebrosam?
85 sed adibo numine discrimen hoc tuo!
Effatus in irritas

nec preces, nec in temera vota vocavit Deum:
Quadrigas enim accepit et aureas,
aligeros equosque;

S t r. 4.

triumphavit et, Elidos
virginisque potitus.
Genuit inde bis ter
celebreis pietate thronisque

- 90 νῦν δ' ἐν αἰμακουργίαις
 ἀγλααῖσι μέμικται,
 Ἄλφειοῦ πόρῳ κλιθεῖς,
 τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βω-
 μῳ· τὸ δὲ κλέος
 τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις
 95 Πέλοπος, ἵνα ταχυτάς προδῶν ἐρίζεται,
 ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.
 ὁ νικῶν δὲ, λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον,
 ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν

Ἄ ν τ. δ'.

- αἰέθλων γ' ἔνεκεν. τὸ δ' αἶ-
 εἰ παράμερον ἐσλόν
 100 ὕπατον ἔρχεται παν-
 τὶ βροτῶ. 2) ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι
 κείνεν ἱππίῳ νόμῳ
 Αἰοληίδι μολπᾷ
 χρή. πέποιθα δὲ ξένον
 μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἄλλον ἢ δύναμιν
 κυριώτερον
 105 τῶν γε νῦν, κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.
 θεὸς, ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι, μῆδεται
 ἔχων τοῦτο κῆδος, ἱέρων,
 μερίμναισιν. εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι,
 ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι

90 filios, ad Alpheum,
campo in omnipotenti
nunc sepultus: inclyta
ara victimis calescit, hospitesque densi humeris
nomen invocant.

Fama vero jactat eminens Pelopis gloriam,
95 ubi renitet in olympicis volatiliū
arenis pedum celeritas,
tenax et laboris aerea manus.
Inocciduum adepta lauream,

A n t i s t r. 4.

fluit vita beatior.

Quae dies tamen instans
100 peperit, usque cunctos
homines penitus bona tangunt.
Lex equestris, eja age!
Aeoleidis olli
poscit ut lyrae modis
implicem caput. Atat auspicata contigit, reliquos
hospites minus,

105 Principem tenere sceptrā regia, fortuna te;
columen Apollinarium virū! tuā
prius laude quid canam? Hiero!
Deus, quae voles, reponit animo,
vigil precibus excubans tuis;

Ἐ π. δ'.

110 σὺν ἄρματι θοῶ κλεῖ-

ξεῖν ἐπίκουρον εὐρῶν ὁδὸν λόγων,
παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. ἐμοὶ μὲν ὦν
Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει·
ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλ-

λοι μεγάλοι. τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται
Βασιλεῦσι. μηκέτι πάπταινε πόρσιον.

115 εἴη σέ τε τοῦτον ὕ-

ψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις
ὁμιλεῖν, πρόφαντον σοφία κατ' ἑλ-
λανας ἑόντα παντᾶ.

¹) ἀμφιδεύματα. Edit. Rom. 1515. 4. Francof. 1542. 4.
Basil. 1556. 8. ἀμφι δεύματα. Ald. et Henr. Steph.
ἀμφι δεύματα. Böckh.

²) „Enimvero semper eventus laetus praesentis diei maxi-
me afficere solet hominum animos; itaque me fas est
celebrare victorem Hieronem.“ ad Scholia in Olymp. I.
p. 204. nova Edit. Heyneana. Lips. 1817. Vol. II. P. I.

E p. 4.

110 Curulibus honoribus,
 nî fugit invidus, spero, carminis
 repertor fidicen dulcioris accinam,
 collis in recessibus Cronii. Iam meam
 sagittam gravi
 robore Musa nutrit. Omnibus idem
 operosior patet haud gloriae gradus.

115 Tu sidera, quo licet
 Regibus ferire, satis est, ferias vertice;
 triumphis comes, praeco per Helladem
 notus ubique, vadam.

H A R M O N I A L Y D I A.

Strophæ:

20-00-04

151

400-

~~100100-0-0~~

- 400 - 0 -

١٥ - ٢٠ - ٢١ - ٢٢

5 100 - 5 100 - 5

TIMODHMΩ, ΑΘΗΝΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ.

Σ τ ρ. α.

Ὅθεν περ καὶ Ὀμηρίδαι

ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' αἰοιδοί

ἀρχονται, Διὸς ἐκ προσιμι-

ου· καὶ ὁδ' ἀνὴρ

καταβολὰν ἱερᾶν ἀγώνων

νικαφορίας δέδεκ-

ται πρῶτον, Νεμεαίου

5 ἐν πολυῦμνήτῳ Διὸς ἄλσει.

Nem. Ode II.

IN TIMODEUM ATHENIENSEM,

P A N C R A T I O.

S t r o p h e I.

Jovem poscit Homeridum
vatum chorus antè dedicatum,
Hunc orant resono cientes
carmina plectro.

Timodemus adoream sic
certaminibus sacris
primùm quaerere, luo
5 in celebri Jovis Nemeï.

Σ τ ρ. β'.

ὀφείλει δ' ἔτι, πατρίαν
εἵπερ καθ' ὁδὸν νιν εὐθυπομπός
αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκεν
κόσμον Ἀθάναις,

θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι
κάλλιστον ἄωτον, ἐν
Πυθίοισι τε νικᾶν
10 Τιμονόου παῖδ'. ἔστι δ' εἰκόσ

Σ τ ρ. γ'.

ὄρειᾶν γε Πελειάδων
μὴ τηλόθεν Ὠρίωνα νεῖσθαι.
καὶ μὰν ἅ Σαλαμῖς γε θρέψαι
Φῶτα μαχατάν

14 δυνατός. ἐν Τροίᾳ μὲν Ἴκτωρ
Αἴαντος ἀκουσεν. ὦ
Τιμόδημε, σέ δ' ἄλκα
15 παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.

Σ τ ρ. δ'.

Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι
εὐάνορες ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις,

S t r o p h e 2.

Virum, quem solito patrum,
magnis decus asserens Athenis,
aevum corripuit gradu, dig-
nissima merces

manet: in Isthmiadum palaestrâ
decerpereserta flo-
rum pulcherrima, lauru
10 non sine Pythicâ; comes ire

S t r o p h e 3.

amat Plejadibus quôque
Orion Atlanticis, sed alma
heroum Salamis parens ac
sedula nutrix.

Nonne sentiit Hector Aia-
cem troïus? Huc ades
Timodeme! labores
15 pancratios potens superare.

S t r o p h e 4.

Acharnae celebres viris
antiquitus! Ad Deos arenis

Τιμοδημίδαι ἐξοχώτα-
τοι προλέγονται.

παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνα-
σῶ, τέσσαρας ἐξ ἀέ-
θλων νίκας ἐκόμιξαν·
20 ἀλλὰ Κορινθίων ὑπὸ Φωτῶν

Σ τ ρ. έ.

ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς
ὀκτὼ στεφάνοις ἐμιχθεν ἤδη·
ἐπτά δ' ἐν Νεμέᾳ· τὰ δ' οἴκοι
μάσσον ἀριθμοῦ

Διὸς ἀγῶνι. τὸν, ὦ πολῖται,
κωμάξατε Τιμοδή-
μῳ, σὺν εὐκλείῃ νόστῳ·
25 αἰδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε Φωνᾶ.

Timodemidas evehit vir-
tus in Achaïcis,

Vidit hos quatuor coronis,
dè vertice montium,
Parnassus redimitos :
20 in Pelopis recessibus, octo

S t r o p h e 5.

Corinthus; geminis super
quinis Nemeè. Domesticarum
maior copia laurearum,
cùm pugiles in
feriis Jovis aestuarent;
cui, Timonoo satum
gratantes redeuntem,
25 suavidicos, cives ! date plausus.

HARMONIA DORICA.

Strophæ:

Epodus:

101-101-5
101-101-
101-100-00-100-
100-00-100-100-
100-00-100-
5101-101-
100-00-00-100-
101-101-101-

100-00-00-100-
100-00-
101-101-
101-101-
5100-101-
101-101-
100-00-
101-101-
101-101-101-

ΜΕΛΙΣΣΩ, ΘΗΒΑΙΩ,

ΠΑΓΚΡΑΤΙΩ.

Στrophή.

Εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσῃς,

ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοισι,

ἢ σθένει πλούτου, κατέχει Φρᾶσιν αἰαντὴ κόρον,

ἄξιός εὐλογίαις ἀστῶν μεμίχθαι.

Ζεῦ, μεγάλα δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἐπύονται

Ode Isthm. III.

IN MELISSUM THEBANUM,

QUADRIGIS.

Strophe.

O beatos ! queis bonorum et
aeris ad plenum benigno , aut
laurearum cornu opulenta redundat copia ;

si prohibent animo tetram , insolentem
laetitiam : Neque civeis temperatam

5 ἐκ σέθεν· ζῶει δὲ μάσσαν
 ὄλβος ὀπιζομένων· πλαγίαις δὲ Φρένεσσιν
 οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.

Ἀντιστροφῇ.

εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα
 χρηὴ μὲν ὑμῆσαι τὸν ἑσλόν,
 χρηὴ δὲ καμάζοντ' ἀγαναῖς Χαρίτεσσιν βαστάσαι.
 ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἄθλων μελίσσω
 10 μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν
 ἦτορ, ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ
 δεξαμένω στεφάνους· τὰ δὲ κοίλα λέοντος
 ἐν βαθυστέρνου νάπα κάρυξε Θήβαν

Ἐπ' ὁδῶς.

ἵπποδρομία κρατέων· ἀνδρῶν δ' ἀρετάν
 σύμφυτον οὐ κατελέγχει·
 15 ἴστε μὰν Κλεωνύμου
 δόξαν παλαιὰν ἄρμασιν·
 καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν
 σύννομοι πλούτου διέσται·
 χον τετραοριᾶν πόνοις.
 αἰὼν δ' κυλινδομέναις
 αἰμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξ
 ἀλλάξεν· ἄτρωτοί γε μὰν παῖδες Θεῶν.

5 oderint vim, largiens vir-
tutem homini neque Jupiter! aufers, caducum
impio, florem pio felicitatis.

A n t i s t r o p h e.

Rebus at cum laude gestis
tuta merces. Qui chorèas
ducit heros, suavibus astra, Camoenae sic volunt,
10 sic Themis, excipiendus tangit hymnis.
Est et, id! duplicis certaminis sors,
gaudiis fundens Melisso
dulcifluis animum; dedit Isthmus, cavis in
vallibus, Thebae triumphales, jubato

E p o d u s.

famosa leone, coronas sylva dedit.
Degener an vitiavit
15 facta avorum? Novimus
priscum Cleonymi decus;
nec, Labdacidis generosâ,
matre cognati, indecorum
sumptuosis pulverem
de curriculis tulerant.
Tempus immutat vices;
sed neutiquam attingit Deorum filios.

HARMONIA LYDIA.

Strophe.

10 100100--
 00100--
 100--
 00100-100--
 0100-0-0
 -100-100--
 5 -1---
 010-0-00--
 010-0--
 -10100-10-*)
 10-001000100--
 -10-0-

10 100-10-
 0010-0-0-0

Epodus.

-100-0-0
 100-0--
 010-0-0-
 -100-00-10-
 5 010100-1010000-
 100-00-0
 -100-00-0-
 10-0-0-0100-
 001000-00-0
 10-0-

ΥΑΥΜΙΔΙ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩ

Ι Π Π Ο Ι Σ.

Σ τ ρ ο φ ή.

Ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς
 ἀκαμαντόποδος
 Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὦραι

O d e O l y m p. I V.

IN PSAUMIDEM CAMARINÄUM,

Q U A D R I G I S.

S t r o p h e.

Agitans tonitrua curru,

pater, alipedi!

Sacra me, per Horas

ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος αἰοῦσας
 ἐλισσόμεναί μ' ἐπεμψαν
 ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.

- 5 ξείνων δ' εὖ πρᾶσσόντων
 ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν
 ποτὶ γλυκεῖαν ἔσλοί.
 ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις,
 ἵπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλῃ
 Τυφῶνος ὀμβρίμου,
 10 Οὐλυμπιονίκαν δέκευ
 Χαρίτων ἑκατὶ τόνδε κῶμεν,

Ἀντιστροφὴ.

- χρονιώτατον Φάος εὐρυ-
 σθενέων ἀρετῶν.
 Φαύμιος γὰρ ἵκει
 ὀχέων, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς
 Πισάτιδι, κῦδος ὄρσαι
 σπεύδει Καμαρήναι. θεὸς εὐφρων
 15 εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς·
 ἐπεὶ μιν αἰνέω, μάλα μὲν
 τροφαῖς ἐτοῖμον ἵππων,
 χαίροντά τε ξενίᾳς πανδόκοις,

revoluta tuas, multifidâ cum
lyrâ modulante cantus,
poscunt celebres visere ludos.

- 5 Dignas quis sincerus
bibat vir aure non avidâ
adoreas amici ?
Hymni sed hos, Charites te rogant, 1)
pronus accipe (turgidam aquilonibus Aet-
nam, Jupiter! tenens,
10 quae centicipem flammeo
reliquit trucem Typhona furno.)

Antistrophe.

- nitidae perennia laurus
monimenta, choros.
Fallor? an citatis
in Olympionicae, satagit qui
tuo, Camarina! honori,
15 advecta rotis Psaumios adsunt.

Fluctu si curarum
quid aestuat, juvent Superi!
Equas enim quadrigis
aptas alit, peregrinum suae 2)

καὶ πρὸς Ἀσυχίαν Φιλόπολιν καθαρᾷ
γνώμας τετραμμένον.
οὐ ψεύδει τέγξω λόγον·
20 διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.

Ἐ π ο δ ὶ ς.

ἅπερ Κκυμένοιο παῖδα
λαμνιάδων γυναικῶν
ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.
χαλκεοῖσι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον
25 εἶπεν Ὑψιπυλεία, μετὰ στέφανον ἰών·

οὗτος ἐγὼ ταχυτάτι·
χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον. Φύον-
ται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσι πολιαὶ
θαμὰ καὶ παρὰ τὸν αἰλικίας ἐ-
30 οικότα χρόνον.

---

*) Quodsi ad fidem veterum editionum

v. 19 ξειλίαις

legere velimus, metrum huiusce versus cum Cl. Hermannno mutabimus:

— + υ ι — υ ι ι υ —

---

non fores abigunt; meminit, urbis amans,
 componere otium.
 Haec veridicâ barbitō
 cecini, Periculis necesse est,

E p o d u s.

omneis homines probari.
 Lemniadum in cachinis
 25 nec haesit, armiger gravi
 cursor stadio, Climeni filius,
 procacibus viricidûm; sed accipere volens
 serta, aït, Hipsipyliā!
 En! ille ego sum pedibus celer;
 par manûsque, cōrque. Saepius, fateor,
 30 juveni temera canities se-
 nem praeoccupat.

---

substituimus igitur v. 8.

1) Hymni sed hos, Gratiae te rogant,
 et v. 19.

2) aptas alit, neu suis hospitem
 arcet à foribus; meminit etc.

HARMONIA LYDIA.

Strophæ:

1-100-100-0-10-
1-100-00-0-
10-0-0
00100-0-10-
10-0-0

Epodi:

1-100-00-0
10-0-
1-100-00-00-
10-10-
10-0-

Τ Ω Λ Α Υ Τ Ω

Α Π Η Ν Η.

Σ τ ρ. α.

Ύψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκύν
τῶν Οὐλυμπία, Ὀκεανοῦ θύγατερ,
καρδία γελανεῖ
ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ
ψαύμιός τε δῶρα.

O d e O l y m p. V.

I N E U N D E M,

VEHICULO MULARI.

S t r. n.

Lauros curriculo Psaumis Olympicas advehit
mulari: Oceanitis! amica favè
dona sic ferenti,
Camarina! palatiis nobilem
gentiùmque matrem,

Ἄ ν τ. α.

ὃς τὰν σὰν πόλιν αὖξων, Καμάρινα, λαοτρέφον,
5 βαμυρὺς ἐξ διδύμους ἐγέραρεν ἐορ-
ταῖς θεῶν μεγίσταις,
ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμ-
πταμέροις ἀμίλλαις,

Ἐ π. α.

ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκία τε.
τὴν δὲ κῦδος ἀβρόν
νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄκ-
ρων' ἐκάρυξε καὶ
τὰν νέοικον ἔδραν.

Σ τ ρ. β'.

ἴκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων
10 σταθμῶν, ὃ πολιάοχε Παλλὰς, αἰεί-
δει μὲν ἄλσος ἀγνόν
τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὀϊανον, ἐγ-
χωρίαν τε λίμναν,

Ἄ ν τ. β'.

καὶ σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἴππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν,
κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως
ὑψίγυιον ἄλσος,
ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς Φάρος
τόνδε δᾶμον ἀστῶν.

Antistr. 1.

Urbem latius augens, tibi feriis maximis
5 Divûm sex posuit geminas aras,
caede victimarum
calidas, variisque quinquatruis
ritè dedicatas

E p. 1.

ludis, quadrupedante sacram quatiante
mulâ equoque arenam.
Proclamavit (honos tibi quantus!) Acro-
nem parentem, recens
conditâmque sedem.

Str. 2.

Pulchris Oenomaï nunc Pelopisque campis redux,
10 in luci, Dea praesidium et columnen
Pallas urbium! te
adytis canit, et lacum; Oane! téque,
alveos sacrósque,

Antistr. 2.

per quos defluus infert populis aquas Hipparis;
fundamenta locavit et, haud mora! sylvae
arduae domorum,
patrias opulentiori replens
copiâ penates.

Ἐ π. β'.

15 αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνη τε
μάρναται, πρὸς ἔργον
κινδύνῳ κεκαλυμμένον· εὖ δέ γ' ἔχον-
τες σοφοὶ καὶ πολέ-
ταις ἔδοξαν ἔμμεν.

Σ τ ρ. γ'.

Σωτήρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιον τε ναίων Λόφον
τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ρέοντ' Ἰδαί-
ον τε σεμνὸν ἄντρον,
ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις
ἀπύων ἐν αὐλοῖς,

Ἀ ν τ. γ'.

20 αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς
δαιδάλλειν, σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσει-
δανίοισιν ἵπποις
ἐπιτερπόμενον φέρειν, γῆρας εὖ-
θυμον εἰς τελευτάν,

Ἐ π. γ'.

υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων. ὑγίεντα
δ' εἴ τις ἄλβον ἄρδει,
ἐξαρχεῶν κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν
προστιθεῖς, μὴ ματεύ-
σῃ θεὸς γενέσθαι.

E p. 2.

15 Stat laudum decorúmque labor pretiosus
emptor úsque! Plausum
cives ingeminant; sapienter opus
siquis exegit, igni
abditum doloso.

S t r. 3.

Custodem fidibus jam precor ad Jovem Lydiis:
Saturni juga qui tenet altitonans
collis, Alpheúmque
per agros fluitantem apricos et I-
dae tuetur antrum.

A n t. 3.

20 Urbem, quaeso, viris ornet ut inclytis, ut diu
Neptuni det equis tibi, Olympice gau-
dere, Psami! victor,
seniòque gravem, quietum mori,
filiis cubile

E p. 3.

Circumstantibus. Aurea qui radiis op-
úmque gloriáequae,
sortis dona coruscus habet, temerè
né Dei sceptrá quae-
rat, viâ negatâ!

HARMONIA AEOLIA.

Strophæ:

υιυ-υυυιυυ-υ-
υιυιυυ-
υυυιυυ-υυυιυυ
υυιυυ-υυυυυ

5. ιυυ-υ-
υιυ-υυυ-
υυυιυυ-υ-υυυ
υιυ-υ
ι-υιυυ-υ
υιυυ-υυιυυ

ΞΕΝΟΚΡΑΤΕΙ ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩ.

A P M A T I.

Σ τ ρ. α.

Ἀκούσατ'· ἥ γὰρ ἐλικῶπιδος Ἀφροδίτας
ἄρυσσαν ἢ Χαρίτων
ἀναπολίζομεν, ὀμφαλὸν ἐριβρόμου
χθονὸς ἀένναον προσοιχόμενοι,

5 Πυθιονικὸς ἔνθ' ὀλ-
βίοισιν Ἑρμενίδαις
ποταμία τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει

Pyth. Ode VI.

I N

XENOCRATEM AGRIGENTINUM,

C U R R U.

S t r. I.

Adeste! rura Charitum, Cypridòsque blandum
vibrantis ignem oculis,
findo vomere, sempiterni redux
propè telluris umbilici adytum

5 raucisonae; beatis-

simos ubi Emmenidas

Deigenas, Agraganta nympham, Xenocratem,

ἑτοῖμος ὕμνων

Θηραυρὸς ἐν πολυχρύσῳ

Ἀπολλωνία τετείχισται νάπα·

Ἄ ν τ. β'.

10 τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθὼν,

ἐριβρόμου νεφέλας

στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμοι ἐς μυχοὺς

αἶλὸς ἄξιοισι παμφόρῳ χερσὶ

τυπτόμενοι. Φάει δὲ

πρόσωπον ἐν καθαρῷ

15 πατρὶ τεῶ, Θρασύβουλε, κοινὰν τε γενεᾶν

λόγοισι θνατῶν

εὐδοξὸν ἄρματι νίκαν

Κρισαίαισιν ἐν πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

Σ τ ρ. γ'.

σύ τοι σχέθων μιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρφάν

20 ἄγεις ἐφημοσύναν,

τά ποτ' ἐν οὔρεσι Φαντὶ μεγαλοσθενεῖ

Φιλύρας υἱὸν ὀρφανίζομένῳ

Πηλεΐδα παραινεῖν·

μάλιστα μὲν Κρονίδαν,

βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,

25 θεῶν σέβεσθαι·

Apollinari

luco recondita in auréo

manet, gaza carminum promptissima:

A n t i s t r. I.

10 Nec horridus quam voragine sorbet imber,

cohors gelu irriguo

nubium glomerata; nec glareas

celeres colligens procella flagris

deciduis trahit gur-

gites sub aequoreos.

15 Eja! praeco curulis, in convallibus

Crisae, triumph,

voltum patris, Thrasybule!

Coruscat, domúmque fundet gloriâ,

S t r. 2.

At ipsemet, sublevando senile firmâ

20 latus manu, sequeris

monita, quae sapientem Achilli duci,

patris orbo, jugis dedisse super,

Phylliriden ferunt: ma-

xumis Jovem, trifida

qui ciet, famulante coelo, tonitrua;

25 piis parentes

ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς
ἀμείρειν γονεῶν βίον πεπρωμένον.

Ἄ ν τ. δ'.

ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατάς
νόημα τοῦτο φέρων,
30 ὃς ὑπερέφθιτο πατρός, ἐναρίμβροτον
ἀναμείναις στρατάρχον Αἰθιοπῶν

Μέμνονα. Νεστόρειον

γὰρ ἵππος ἄρμ' ἐπέδα
Πάριος ἐκ Βελέων δαΐχθεις· ὃ δ' ἔφεπεν
κραταιὸν ἔγχος·

35 Μεσσανίου δὲ γέροντος
δοναθεῖσα Φρὴν βόασε παῖδα ὄν·

Σ τ ρ. έ.

χαμαιπετές δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ
μένων δ' ὃ θεῖος ἀνὴρ
πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,
40 ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾶ

ὀπλοτέροισιν, ἔργον

πελώριον τελέσαις

ὑπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.

τὰ μὲν παρίκει·

dein cultibus venerari,
trium fila nî sororum denegant.

Antistr. 2.

Mori decet pro parentibus. Antehac et
ruens in Aethiopum
30 ducis ahenea tela Tithonidis,
aciem fixit in suo Antilochus
pectore, sauciato
(quod indidit jaculum
Paris) equo remorante currus Nestoris,
ad arma pronos.
35 Messanius, fer opem mî!
senex clamitans, poposcit filium.

S t. r. 3.

Nec irritae, deviâeque scopo per auras,
preces fuere; patrem
sanguinis redimens lytro, victima
40 stetit, orco vovens caput juvenis.

Sol ut in orbe, in anna-
lium nitet tabulis,
invidenda nepotibus tanta pietas.
Patrata priscis

τῶν νῦν δέ καὶ Θρασύβουλος
 45 πατρῶαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα,

Ἄ ν τ. ς.

πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν·
 νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει,
 ἄδικον οὐθ' ὑπέροπλον ἤβαν δρέπων,
 σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων.

50 τίν τ', ἐλέλιχθον, ὀργαῖς
 εἰς ἱππίαν ἔξοδον
 μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέρχεται.
 γλυκεῖα δὲ Φρὴν
 καὶ συμπόταισιν ὀμιλεῖν
 μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

Haec saeculis. Thrasybulum,
45 paternae tenax quod est adorea,

Antistr. 3.

in ore frontéque ferens patruos honores,
notavimus digitis.

Labia Pierio fluento ebrius,
animum fingit arte; non scelorum

50 frugis amans, tuis, ó

Tridentifer! stadiis

dedicat juvenile robur, gravistrepens!

Loquela dulcis,

cor dulce, quod bene nōrunt

amici, favis apum praeponitur.

HARMONIA AEOLIA.

Strophæ:

-10100-0000-0
 0100-10-0-0
 100--10--
 -100-0
 5 0100100--
 -100-00
 00100
 000-0

Epodus:

-0100--0100-
 0110-
 -100-0-
 000100000-0
 100--10-0100-
 5 -10-100-
 0100--

ΜΕΓΑΚΛΕΙ ΑΘΗΝΑΙΩ

ΤΕΘΡΙΠΠΩ.

Στ ρ ο φ ή.

Κάλλιστον αἱ μεγαλοπτόλιες Ἀθᾶναι
 προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν ἐρισθε-
 νεῖ γενεᾷ κρηπιδ' αἰοιδᾶν
 ἵπποισι βαλέσθαι.

5 ἐπεὶ τίνα πάτραν, τίνα οἶκον
 ναίοντ' ὄνυμάζομαι

P y t h. O d e V I I.

I N

MEGACLEM ATHENIENSEM,

Q U A D R I G I S.

Strophe.

Quam tibiâ patriam recinere, Clio!
vel Aeoliis quam propaginem ly-
rae fidibus sumes? Pelasgis
quid majus Athenis?

Avita si gloria, latus
5 si cum lare fundus, in

ἐπιφανέστερον
Ἑλλάδι πυθέσθαι;

Ἀντιστροφῇ.

πάσσαισι γάρ πολίεσσι λόγος ὁμιλεῖ
Ἐρεχθεὺς ἀστῶν, Ἀπολλων, οἱ τε
ὄν γε δόμον Πυθῶνι δῖα
10 θητὸν ἔτευξαν.

ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ
νῆκαι, μία δ' ἐκπρεπῆς
Διὸς Ὀλυμπιάς,
δύο δ' ἀπὸ Κίρρας,

Ἐπὶ δὲ οὗτος.

15 ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων.
νέα δ' εὐπραγία
χαίρω τί· τὸ δ' ἄχνομαι,

Φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.
Φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν
θάλλοισαν εὐδαιμονίαν
20 τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.

stadii arenâ equûm
si clara virtus;

Antistrophe.

Alcmanidum magè quid genere nitescit?
Per oppida, mirâ quod arte, Apollo!
templa tibi, in Pythone diâ,
10 civeis posuerunt

Erechtheos, fama recursat.
Sed, laurea nobilis
quibus Olympicum
peperit honorem,

E p o d u s.

15 quinquies apio, bis comas hederâ
revincti! te, Megac-
les! cum proavis canam.

Gloriosa recens tua quadriga:
Gratulor. Heu! praeclara carpit invidiae
dens facta; mortalis enim
20 volubilis est sors.

HARMONIA AEOLIA.

Strophæ:

5 100 --
     5 -- 0100 -- 010
 5 10100 --
     5 10 -- 010
 5 100 -- 0100 --

Epodi:

01010010-
 0000
 0101001-
 0100-0
 -0100-0-1
 -100-0

 -100-
 100-0-0-
 5 01100-0-
 -0100-00
 1- | 010100-0-0-0

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΕΙ ΑΙΓΙΝΗΤΗ

Π Α Λ Α Ι Σ Τ Η.

$$\Sigma \tau \rho. \alpha.$$

Φιλόφρον Ἀσυχία, Δίκας
ὦ μεγιστόπολι θύγατερ,
βουλᾶν τε καὶ πολέμων
ἔχουσα κλαῖδας ὑπερτάτας,

P y t h. O d e V I I I.

I N

ARISTOMENEM AEGINETAM,

LUCTATOREM.

S t r. I.

Columen et decus urbium,
nata blandicula Themidos,
Tranquillitas! strepitus
fori, potentissima clayium,

5 Πυθιονικόν

τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.
τὸ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι
τε καὶ παθεῖν ὁμῶς
ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκέϊ.

Ἄ ν τ. α΄.

τὸ δ' ὅποταν τις ἀμείλιχον
καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ,
10 τραχεῖα δυσμενέων
ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς

ὑβριν ἐν ἄντλῳ.

τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν
παρ' αἴσαν ἐξερεθίζων.
κέρδος δὲ Φίλτατον,
ἐκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι.

Ἐ π. α΄.

15 βία δὲ καὶ μέγалаυχον ἔσφα-
λεν ἐν χρόνῳ.
Τυφῶς Κίλιξ ἐκατόγγρα-
νος οὐ μιν ἄλυξεν,
οὐδὲ μὰν βασιλεὺς Γιγάντων·
δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ

5 bellâque ponens.

Benignâ Aristomenis manu
Pythonicum accipe honorem;
dum tempus expetit,
aequôm vicissim admittis ac agis.

Antistr. I.

Bile siquis atrâ tumens
corde condiderit odium;
10 exasperata statim,
superbiam immergis aquae luto.

Porphyrion se
damno hanc lacescere cum suo,
non providus sibi cavet.

Quod sponte herus dedit,
gratissimo appones dehinc lucro,

Epod. I.

15 Ruit cœercita consilî expers
licentia!

Dicit diem Nemesis, quam
Cilix néque Typhon,
centiceps néque rex Gigantum
fugit pede certo.

τόξοισί τ' Ἀπόλ-
 λωνος· ὃς εὐμενεῖ νόῳ
 20 Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρ-
 ραθεν ἐστεφανωμένον
 υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.

Σ τ ρ. β'.

ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἐκάς
 αἱ δικαιοπόλις ἀρεταῖς
 κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν
 25 θίγοισα νᾶσος· τελέαν δ' ἔχει

δόξαν ἀπ' ἀρχαῖς.
 πολλοῖσι μὲν γὰρ αἰεῖδεται
 νικαφόροις ἐν αἰέθλοισι
 θρέψαισα καὶ θοαῖς
 ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις·

Ἄ ν τ. β'.

τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει.
 30 εἰμὶ δ' ἄσυχολος ἀναθήμεν
 πᾶσαν μακρογορίαν
 λύρα τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ,
 μή κόρος ἐλθῶν
 κνίσῃ. τὸ δ' ἐν ποσὶ μοι τράχον

Vim fulminis, heu!

et pharetratum Apollinem.

20 cadentes didicere, Cirr-

haea sorta Xenarcidi

qui gratatur Parnassia, Doricúmque cantum.

S t r. 2.

Gestiunt Charites quóque,

insulae Aeacidum choros

(intaminata Themis,

25 suosque claros quod avos colit)

ducere. Servans

ex altâ origine gloriam,

Aegina Semideûm ma-

ter laureis sacri

certaminis, Martisque proeliis

Antistr. 2.

celebrium canitur. Manet

30 hoc viros etiam decus.

Totam sed omnimodis,

mihi vacat non, seriem lyrae

mollifluo can-

tuíque tradere, taedio

ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ,
νεώτατον καλῶν,
35 ἐμᾶ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾶ.

Ἐ π. β.

παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνέων μα-
τραδελφεούς
Ὀλυμπία τε Θεόγνη-
τον οὐ κατελέγχεις,
οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν
Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.
40 αὖξων δὲ πάτραν
Μιδυλιδᾶν λόγον φέρεις,
τὸν ὄνπέρ ποτ' Ὀϊκλέας
παῖς ἐν ἐπταπύλοις ἰδὼν
υἱοὺς Θήβαις ἠνιξάτο παρμένοντας αἰχμᾶ,

Σ τ ρ. γ.

ὁπότ' ἀπ' Ἀργεος ἤλυθον
δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.
45 ὦδ' εἶπε μαρναμένων·
φυᾶ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει
ἐκ πατέρων παι-
σὶν λῆμα. θαέομαι σαφές

futuram. At ò juvenis! nunc
victoriae nitor
35 artem meam circumvolat novae:

E p. 2.

Avunculos pugil in palaestris
sequens tuos,
Olympicis Theognètum
sertis, apioque
fortem Clitomachum virenti,
cinctos vitiasti
40 nullis maculis;
in Pelopis recessibus.
Genus Midyleum evehens
ad Deos, tibi vindicas
praeconium, quod Amphiaräus, ante Thebas

S t r. 3.

arma septifores videns
rursus exerere Epigonos,
45 Argis procul cecinit:
„Subest patrum mascula filiis
insita virtus
pugnantibus, Tueor palam

δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς
 Ἄλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος
 νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις.

Ἄ ν τ. γ'.

50 ὁ δὲ καμῶν προτέρᾳ πάθῃ
 νῦν ἀρείονος ἐνέχεται
 ὄρνιχος ἀγγελία
 Ἄδραστος ἥρως. τὸ δὲ οἴκοθεν
 ἀντία πράξει.
 μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατῶν
 55 θανόντος ὅσπερ λέξαις
 υἱοῦ, τύχα θεῶν
 ἀφίξεται λαῶ σὺν ἀβλαβεῖ

Ἐ π. γ'.

Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς.
 τοιαῦτα μὲν
 ἐφθέγγεατ' Ἀμφιάρῃος.
 χαίρων δὲ καὶ αὐτός
 Ἄλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω,
 60 ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνω,
 γείτων ὅτι μοι
 καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν

Alcmana, versicolori
dracone fulgidum,
scutum vibrantem, stare primum apud

Antistr. 3.

50 arcis atria Cadmice.
Mutat in melius animum,
tardum dolore gravi,
Adrastus heros, ad aruspici
suave relatu
signum. Domo ingruit aspera
55 fortuna: si spatiosas
Argivus areas
exercitus revisat integer

E p. 3.

Abantis, ossa sui leget fi-
lii miser.
Oeclides ista canebat.
Laetus quoque divum
hymni Alcmana liquore spargo,
60 pulchrisque corollis;
confine meo
praedio enim vigil tenet

ὑπάντασέ τ' ἰόντι γᾶς
ὀμφαλὸν παρ' αἰοίδιμον,
μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις.

Σ τ ρ. δ'.

τὸ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον
65 ναὸν εὐκλέα διανέμων
Πυθῶνος ἐν γυάλοις,
τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων
ὥπασας· οἴκοι
δὲ πρόσθεν ἀρπαλέαν δόσιν
πένταθλίου σὺν ἐορταῖς
ὑμαῖς ἐπάγαγες,
70 ἄναξ. ἐκόντι δ' εὐχομαι νόω

Ἄ ν τ. δ'.

κατὰ τὴν ἀρμονίαν βλέπειν
ἀμφ' ἑκαστον ὅσα νέομαι.
κώμῳ μὲν αἰδυμελεῖ
Δίκα παρέστακε. Θεῶν δ' ὅπιν
75 ἄφθιτον αἰτεῶ,
ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις.
εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται
μὴ σὺν μακρῷ χρόνῳ,
πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων

sacellum: dedit, obviam

factus ad celebres mihi

Delphos eunti, oracula patris arte plenus.

S t r. 4.

Sed adytum, Pharetrate! qui

65 omnihostis inhabitas

Pythonis; auspice te

honos ei maximus obtigit,

pugnae in arenam

quom desiliret ibi. Tuis

in feriis prius, ò Rex!

quingentii decus

70 desideratum acceperat domi.

Antistr. 4.

Propitius, precor, adnue

singulis citharae modis,

quos excito fidibus.

Dat aequitas se comitem melo

75 dulcisono. Vos,

Xenarces! incolumes bonâ

Dî sospitent ope semper.

Plerique somniant,

curulibus mactos honoribus,

Ἐ π. δ'.

βίον κορυστέμεν ὀρθοβούλοι-
σι μαχαναῖς.

τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται·

δαίμων δὲ παρίσχει,

80 ἄλλοτ' ἄλλον ὑπερθε βάλλων,
ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν

μέτρῳ καταβαί-
νει.

Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας,

μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος, Ἥ-

ρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον

νίκαις τρισσαῖς, Ἀριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ.

Σ τ ρ. ε'.

85 τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν

σωμάτεσσι κακὰ Φρονέων·

τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς

ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθῃ,

οὐδὲ μολόντων

παρ' ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκύς

90 ὤρσεν χάριν· κατὰ λαύρας

δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι

πτώσσοντι, συμφορᾷ δεδαιγμένοι.

E p. 4.

suapte condecorare vitam
peritiâ.

Falluntur ! Haec hominem non
tangunt ; est Deus author ,
80 qui tollit secus hunc in altum ,
scaevâque deorsum

librans alium

supprimit. At tropaea tu
relinquens Megaris et in
festo, Aristomenes ! die
Junonis ter victor, Marathoniis in agris

S t r. 5.

85 arduum monimentum habes
virium, et satagens gravis
plagae, super quatuor
vafer ruisti pugiles, quibus

non reditus dul-

cis Pythiis fuit arbitris,
90 matrisve plausibus ad lim-
en obviae. Metus
per angiporta saucios trahit.

Ἄ ν τ. έ.

ὁ δὲ καλὸν τι νέον λαχὼν
 ἀβρότατος ἐπὶ, μεγάλας
 ἐξ ἐλπίδος πέταται
 95 ὑποπτεροῖς ἀνορέαις, ἔχων
 κρέσσονα πλούτου
 μέριμναν. ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν
 τὸ τερπνὸν αὖξεται· οὕτω
 δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί,
 ἀποτρόπῳ γνῶμα σσεισμένον.

Ἐ π. έ.

ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὐ τις;
 σκιᾶς ὄναρ
 100 ἄνθρωπος. ἀλλ' ὅταν αἶγλα
 διόςδοτος ἔλθῃ,
 λαμπρὸν Φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν
 καὶ μείλιχος αἰών.

Αἶγινα Φίλα

μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ
 πόλιν τάνδε κόμιζε Δι
 καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ
 105 Πηλεΐ τε καὶ γαθῷ Τελαμῶνι σὺν τ' Ἀχιλλεΐ.

Antistr. 5.

Merita praemia gloriae
 qui recens adipiscitur
 votis petita diu
 95 flagrantibus; praepes abit domum,
 aurea monstrat
 sed dona praetereuntibus.
 Crescit brevi, malefidâ
 sententiâ brevi
 mortalium fortuna concidit.

E p. 5.

Quid integro nequidem virentes
 sumus diē?
 100 Quid non? Homo levis umbrâ
 est somnium inane!
 At quom splendor ab axe coeli
 divinitus adsit,
 mortalis adest
 vitae etiam jubar micans.
 Tua, Aegina parens! sit urbs
 salva! Jupiter adnuat!
 105 Rex Aeacus; Peleus; Telamon potens; Achilles!

HARMONIA DORICA.

Strophæ:

100-00--
100-00--
10-010--100-00-
-10--10-
-00-00--
100-00--100

10--100-00--
100-00--10--00
5 -10--10--10-0

ΧΡΟΜΙΩ, ΑΙΤΝΑΙΩ,

A P M A T I.

Σ τ ρ. α.

Κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλω-
νος Σικυώνοςθε, Μοῖσαι,
τὰν νεοκίσταν ἐς Αἴτναν, ἐνθ' ἀναπεπταμέναι
ξείνων νενίκανται θύραι,
ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'.
ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πρᾶσσετε,

O d e N e m. I X.

I N
CHROMIUM AETNAEUM,

C U R R U.

S t r. I.

Nunquid Apollineas vi-
ctor Sicyone choreas,
ò Camoenae! educit; Aetnâ, fallor? an urbe recens
in conditâ plausus sonat,
hospitibus patulâ; fe-
licibus in Chromii palatiis.

τό κρατήσιππον γὰρ ἐς ἄρμ' ἀναβαίνων
 ματέρει καὶ διδύμοις καίδεσσιν αὐδὰν μανύει,
 5 Πυθῶνος αἰπενᾶς ὁμολάροις ἐπόπταις.

Σ τ ρ. β'.

ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώ-
 πων, τετελεσμένον ἐσλόν
 μὲ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι· θεσπεσία δ' ἐπέων
 καύχαις αἰοιδὰ πρόσφορος.
 ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρ-
 μιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν
 ἱππίων ἄθλων κορυφάν, ἃ, τε φοίβῳ
 θεῖκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ρεέθροις· ὦν ἐγώ
 10 μνασθεῖς ἐπασκῆσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,

Σ τ ρ. γ'.

ὃς τότε μὲν βασιλευῶν
 κείθι νέαισί θ' ἐορταῖς
 ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἀμίλλαις ἄρμασί τε γλαφυροῖς
 ἀμφαινε κυδαίνων πόλιν.
 Φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρεόν
 τε θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν,
 πατρίων οἴκων ἀπό τ' Ἀργεος. ἀρχοὶ
 δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύα.
 15 κρέστων δὲ καππαύει δίκαν τῶν πρόσθεν ἀνῆρ.

At sonoro dulcia carmina plectro
 texite! Equûm domitorem stans super currum Dîs,
 5 tutela queis Pythonis est, indicit hymnum.

S t r. 2.

Ardua, humo tenus udae,
 turpe recondere gesta;
 si fides adagiis. Divinitus annuitur
 vatum decoris laudibus.
 Eja! age nunc lyra celsos,
 tibia nunc age sub certaminum
 vertices assurgat, Adrastus ad Aso-
 pi fluvium instituit quae pacifer Latonio.
 10 His immorabor, praedicans Heroa clarum:

S t r. 3.

Qui nôva, sedulus urbem
 nobilitare superbam,
 festa levibus quadrigis pulverulenta, virûm et
 luctis paravit fortium;
 Rex ibi sceptrâ tenens, nam
 territus Amphiarâum, perpeti
 omnia audacem, fugiebat, et Argos,
 in Talaïque tumultum saevientem filios.
 15 Ast ocyus praestantior sedat litem vir.

Σ τ ρ. δ'.

ἀνδροδάμαντ' Ἐριφύλαν,
 ὄρκιον ὥς ὅτε πιστόν,
 δόντες Οἰκλείδα γυναῖκα, Ξανθοκομᾶν Δαναῶν
 ἔσσαν μέγιστοι. δὴ τὸθ' ἐν
 καί ποτ' ἐς ἑπταπύλους Θή-
 βας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν
 οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν· οὐδὲ Κρονίων
 ἄστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους
 20 στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

Σ τ ρ. ε'.

Φαινομένην δ' ἄρ' ἐς ἅπαν
 σπεῦθεν ὄμιλος ἰκέσθαι
 χαλκείοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν·
 Ἴσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκύν
 νόστον ἐρυσσάμενοι λευ-
 κανθέα σώματ' ἐπίαναν καπνόν·
 ἑπτά γὰρ δαῖσαντο πυραὶ νεογυίους
 Φῶτας· ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβία
 25 Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις,

Σ τ ρ. ε'.

δοῦρὶ Περικλυμένου πρὶν
 νῶτα τυπέντα μαχατάν

S t r. 4.

Hi, fugerent ut inevi-
tabile fatum, Eriphylen
conjugem quidem dederunt, pignus amicitiae,
caedem sed Oeclidi tamen.

Nemo potentior illis
flavicomum Danaum princeps fuit.

- 20 Admovent absque auspiciis propè Thebas
septifores furibundi exercitum; fulmen vibrans
Saturnius non progredi, sed stare jussit.

S t r. 5.

Fastus in opprobrium, cla-
démque trahebat apertam.

Non salus in aereis armis, nec equestribus in
turmis: Ad Ismenum fugae
clausa via, et saturabant
densa cadavera fumum candidum.

- 25 Principum florem juvenumque vorârunt
tres quatuorque pyrae; discissa at Oecliden, Jovis
igni corusco, sorbuit tellus equosque:

S t r. 6.

Ante Periclimeni quàm
terga petitus ab hastâ,

θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις
φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.

εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεί-
ραν μὲν ἀγάνορα φεινικοστόλων

ἐγχείων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζω-
ᾱς ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα, μοῖραν δ' εὖνομον
30 αἰτῶ 1) σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν,

Σ τ ρ. ζ.

Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν

δ' ἀστυνόμοις ἐπιμίζαι
λαόν. ἐντί τοι Φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων
ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας

ἄνδρες. ἄπιστον ἔειπ'; Αἰ-
δῶς γὰρ ὑπόκρυφα κέρδει κλέπτεται,

ἀ φέρει δόξαν. Χρομίων κεν ὑπασπί-
ζων, παρὰ πεζοβόαις, ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις,
35 ἔκρινας ἀν' κίνδυνον ὀξείας αὐτᾶς,

Σ τ ρ. η.

οὔνεκεν ἐν πολέμῳ κεί-

να θεὸς ἐντυεν αὐτοῦ

θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου.

παῦροι δὲ βουλευσai, Φόγου

vulneri deberet ah! ludibria. Terror et, in
Heroas immissus polo,
consequitur fugientes.

A siculo violenter lanceis,

Jupiter! Poenos, precor, ire retortis
littore, mortis et averti jubè discrimina;

30 Aetnaea sed felicitas, segura legum,

S t r. 7.

regna perambulet, anno-

sum decus addat et urbi!

Sunt ibi, froenis lupatis qui moderentur equos;

sublimiores, sunt ibi,

qui foveant opibus, num

credere fas? animos. Furtim quidem

appetens lucri, Pudor arguit inter-

dum stimulis macerari gloriae lentis. Sciens

35 pugnae pedestris, promptus et navarchus, et non,

S t r. 8.

curribus imperitans, au-

riga piger Chromius Rex

hunc, cruentam quando propulsavit Enyalii

stragem, Deum persentiit,

παρποδίου νεφέλαν τρέ-

ψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας

χερσὶ καὶ ψυχᾷ, δυνατοί· λέγεται μὰν

Ἐκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν
40 ἀγχοῦ. βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἐλώρου,

Σ τ ρ. θ'.

ἐνθ' Ἀρέας 2) πόρον ἀνθρῶ-

ποι καλέοισι, δέδορκεν

παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου Φέγγος ἐν ἀλικίᾳ

πρώτα. τὰ δ' ἄλλαις ἀμέραις

πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρ-

σω, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ, Φάσσομαι.

ἐκ πόνων δ', οἱ σὺν νεότατι γένωνται

σὺν τε δίκῃ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἀμέρα.

45 ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.

Σ τ ρ. ι.

εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολ-

λοῖς ἐπίδοξον ἄρῃται

κῦδος, οὐκ αὖτ' 3) ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς

ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.

αἰσυχίαν δὲ φιλεῖ μὲν

συνπόσιον· νεοθαλῆς δ' αὖξεται

Rara animoque manúque, hos-
ti gravidam nece nubem obtrudere,
consili vis! Claruit Hector apud cur-
vata fluenta Scamandri. Agesidami haec filio,
40 primus genas quum flos opacaret juventae,

S t r. 9.

laudis adorea fulsit;
praecipites ad Helori,
Punicum dicunt vadum, ripas. Aliis, quid equis,
quid navibus miles ferox
te duce gesserit, horis,
carminis alite scribêris mei.

Otioso, qui juvenis tulit aerum-
nas, licet esse seni, nî laeserit vecors Themis:
45 Nactum sciat se verticem felicitatis,

S t r. 10.

sorte Deum. Cumulat quem
divite copia cornu,
gloriosus atque sertis; hunc veto, non homini
pennis datis, ulterius
tendere. Ludrica poscit,
seria quaeque fugit convivium.

μαλθακᾷ νικαφορία σὺν αἰοιδᾷ.
 50 Ἰαρσαλέα δὲ παρὰ κρητῆρα φωνὰ γίγνεται.
 ἐγκιρνάτω τίς μιν, γλυκὺν κώμου προφάταν,

Σ τ ρ. ιά.

ἀργυρέαισι δὲ νωμά-
 τω φιάλαισι βιατὰν
 ἀμπέλου παῖδ', ἄς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ
 πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα
 λατοῖδα στεφάνοις ἐκ
 τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Ζεῦ πάτερ,
 εὐχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι
 σὺν Χαρίτεσσιν, ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις
 55 νίκαν, ἀκοντίζων σκοποῦ ἄγχιστα Μοισᾶν.

1) αἰτέω, ut in omnibus editionibus occurrit, trisyllabum contra metrum peccat, aequae ac in Pyth. X. Ode v. 4. κομπέω, et non possum non mirari, quod cl. Heynius p. 385. in nota 5. contrarium statuerit.

2) Ἀρείας πόρον in edit. Heyn. repugnat metro. Cum Schmidio nomen hoc ab ἀραίς derivare velim, minarum trajectum, propter pugnam cum Poenis ibi factam.

3) uti Schmidius emendavit; οὐκ ἔτ' subsequente altero ἔτι, et metro monente, vitiosum est.

Suaviorem, carmine fota recens, vic-
 toria servat odorem. Audax apud cratèra vox.
 50 Argenteis quis filium vitis potentem

S t r. II.

misceat in phialis et
 distribuat per amicos,
 cantuum dulcem prophetam? quas Chromio, Themidos
 textis manū cum laureis,
 è Sicyone tulerunt,
 Delia dona, quadrigae. Jupiter!
 dà, triumphantū solitis celebrārim
 laudibus altius hanc victoriam; cum Gratiis
 55 junctus, Camoenarum scopum tangens sagittā.

HARMONIA LYDIA.

Strophæ:

— ̣ 1 ̣ ̣ — ̣
̣ 1 ̣ — ̣ ̣ — ̣
1 ̣ ̣ — 1 ̣ ̣
̣ 1 ̣ ̣ — ̣ ̣ — ̣
1 ̣ ̣ — ̣

̣ 1 ̣ ̣ — ̣ 1 ̣ ̣ —
̣ ̣ ̣ — ̣ ̣ — ̣
̣ 1 ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣ — ̣
̣ ̣ ̣ — ̣ —
̣ 1 ̣ ̣ —

Epodi:

̣ 1 ̣ ̣ — ̣ — ̣ ̣ ̣
1 ̣ ̣ — ̣
̣ 1 ̣ ̣ — ̣ ̣ ̣

̣ ̣ ̣ — ̣ ̣
̣ ̣ — ̣
̣ ̣ — ̣ ̣ — ̣

ΙΠΠΟΚΛΕΑ ΘΕΣΣΑΛΩ.

ΠΑΙΔΙ ΔΙΑΥΛΟΔΡΟΜΩ.

Σ τ ρ. ά.

Ὀλβία Λακεδαίμων·
μάκαιρα Θεσσαλία· πατρός
δ' ἀμφιτέραις ἐξ ἐνός
Ἀριστομάχου γένος Ἡρα-
κλεῦς βασιλεύει.

X. P y t h. O d e.

I N
HIPPOCLEAM THESSALUM,
JUVENEM DIAULO CURSU.

S t r. I.

Felix ò Lacedämon!
Beata Thessalia! unico
progenies Herculis
Aristomacho sata patre ut-
robique regnat.

τί κομπῶ παρὰ καιρόν; ἀλλὰ με Πυ-
 θώ τε καὶ τὸ Περινναῖον ἀπύει
 5 Ἀλεύα τε παῖδες, Ἰπποκλέα θέλοντες
 ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν
 ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

Ἀ ν τ. α'.

γεύεται γὰρ αἰέθλων
 στρατῶ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρ-
 νάσσιο αὐτὸν μυχός
 διαυλοδρομᾶν ὑπατον παί-
 δων ἀνέειπεν.

10 Ἀπολλον· γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρ-
 χὰ τε δαίμονος ὀρνύντος αὖξεται·
 ὁ μὲν που τεοῖς γε μῆδεσι τοῦτ' ἐπραξεν·
 τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβα-
 κεν ἵχνεσιν πατρὸς

Ἐ π. α'.

Ἵουλυμπινίκα δῖς ἐν πολεμαδόχοις
 Ἄρεος ὅπλοις·
 15 ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγῶν
 πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν.
 ἔσποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν
 ἐν αἰμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν·

Loquor num temerè? Pytho sibi me,
 me Pelinnáque poscunt; Alévades
 5 rogántque; inclytâ, viris numerosiorem,
 ut ad Hippocleae trium-
 phum voce concinam.

Antistr. i.

Haud certaminis expers;
 diaulo pulvere cursor, Am-
 phictionum coetibus,
 biverticis ad juga montis
 vicit. Apollo!

10 Feruntur moderante numine lae-
 ti exitus hominum, laeta coeptáque.
 Tuis haec quidem sub auspiciis patravit,
 neque degener excidit
 vestigiis, duo,

Ep. i.

Mavortis in armis, gestantis Olympica
 munera patris.
 15 Cirrhae super spatiosis decus arvis pedum
 virtus dedit meritum Phriciae.
 Nè laeva protinus aura florem
 felicitatis abluat halitu languido!

Σ τ ρ. β'.

τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν
 20 λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν,
 μὴ Φθονεραῖς ἐκ Θεῶν
 μετατροπίαις ἐπικύρσαι-
 εν. Θεὸς εἴη

ἀπήμων κέαρ. εὐδαίμων δὲ καὶ ὕμ-
 νητὸς οὗτος ἀνὴρ γίγνεται σοφοῖς,
 ὅς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσας
 τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἔλῃ
 τόλμα τε καὶ σθένει,

Ἄ ν τ. β'.

25 καὶ ζῶων ἔτι νεαρὸν
 κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόν-
 τα στεφάνων Πυθίων.
 ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὐποτ'
 ἀμβατὸς αὐτῷ.

ῥοταῖς δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις
 ἀπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον
 πλόον. ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὖροις
 30 ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶ-
 να θαυματὰν ὁδόν.

S t r. 2.

Graeciámque per omnem
 20 renidens copia tanta sor-
 tis decorum nè cadat
 in invidiam Superûm, sed
 Jupiter adsit

inoffensus iis! Beatus et en-
 comiis sapientum vir emicat
 superbus, pedum ferens meritos honores
 manuúmque, tenax labo-
 ris victor ardui:

Antistr. 2.

25 Quem non impedit aetas,
 videre Pythia sarta, quae
 contigerint filium.
 Ahenea jam superest ad
 culmina coeli
 viam quaerere. Quanquam ô! ultima mor-
 talium vada tangenda navibus
 penètrat; Deus sed abscidit irrepertum
 30 ad Hyperboreos mari
 terrâque tramitem:

Ἔ π. β'.

παρ' οἷς ποτὲ Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας,
δώματ' ἐρελθών,
κλειτὰς ὄνων ἐκατόμβας ἐπιτοσσais θεῶ
ρέζοντας· ὧν θαλίαις ἔμπεδον
35 εὐφαιμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων
χαίρει, γελᾷ θ' ὄρων ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων.

Σ τ ρ. γ'.

Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ
τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παν-
τᾶ δὲ χοροὶ παρθένων
λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐ-
λῶν δονέονται·
40 δάφνα τε χρυσέα κόμας ἀναδή-
σαντες εἰλαπινάζουσιν εὐφρόνως.
νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται
ἱερᾷ γενεᾷ· πόνων
δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ

Ἄ ν τ. γ'.

οἰκέοισι Φυγόντες
ὑπέρδικον Νέμεσιν. θρασεί-
α δὲ πνέων καρδίαι

E p. 2.

Conviva quibus Perseus adfuit antehac,
sacrificantes
Deo inclytas hecatombas asinorum, domi
quum invénit. His epulis, vocibus
35 laetisque gaudet Apollo, ridens,
lasciva dum tripudia bestiarum videt,

S t r. 3.

At non sedibus istis
Camoenae moris inhospitae.
Virginei sunt chori
ubique, loquacis et aeris
tinnula circum
40 strepunt fila, sonora et tibia. Lau-
ro comas redimiti aureâ, jocis
dapes condiunt. Nec opprobrium senectae
febribusque, nec ensium
debent tumultibus;

Antistr. 3.

otium sed amoenum,
ab ultrici Nemesei procul,
cara Deo gens agunt,

45 μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀ-
γείτο δ' Ἀθάνα,

εἰς ἀνδρῶν μακάρων ὄμιλον· ἔπε-
φνέν τε Γοργόνα, καὶ ποικίλον κάρα
δρααόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιάταις
λίθινων θάνατον φέρων.
ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι,

Ἐ π. γ'.

θεῶν τελεσάντων, οὐδέν ποτε φαίνεται
50 ἔμμεν ἀπίστον.
κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἀγκυραν ἔρεισον χθονὶ
πρώραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.
ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων
ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥτε μέλισσα, θύνει λόγον.

Σ τ ρ. δ'.

55 ἔλπομαι δ', Ἐφυραίων
ὅπ' ἀμφὶ Πηνειὸν γλυκεῖ-
αν προχεόντων ἐμάν,
τὸν Ἴπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλ-
λον σὺν αἰοδαῖς

ἑκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἁ-
λιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις,

45 Ad hanc Danaes, animi ten-
tatus ab aestu,

Minervâ comitante filius ac-
cessit et, jugulans Gorgonem, tulit,
colonos quod insulae in lapidem, draconum
caput implicitum jubis,
durabat. Haec Dii :

E p. 3.

queis credulus, emiror quodlibet insolens.

50 Nunc inhibere
remos et, ob latitantes scopulos, anchoram
de nave cogor humi figere.

Flores legens ut apis fragrantés,
flos hymnifer subinde vagatur encomii.

S t r. 4.

55 Certa spes: Ephyraeis
meum posthac modulantibus
dulce melos, Peneum
propè; Hippocleam radiis auc-
tûm magis iri
coronas. Avidi melos juvenes
et senes geminabunt, juvenculae

νέαισιν τε παρθένοισι μέλημα. καὶ γάρ
60 ἑτέροις ἑτέρων ἔρως
ὑπέκνισε Φρένας·

Ἄ ν τ. δ'.

τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει,
τυχῶν κεν, ἀρπαλέαν σχέθαι
Φροντίδα τὰν γὰρ ποδός·
τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρ-
τον προνοῆσαι.

πέποιθα ξενία προσανέϊ Θώ-
ρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν
65 τόδ' ἐξευξεν ἄρμα Πιερίδων τετράορον,
Φιλέων Φιλέοντ', ἄγων
ἄγοντα προφόνως.

Ἐ π. δ'.

πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασιάνῳ πρέπει
καὶ νόος ὀρθός.
ἀδελφεοὺς μὲν ἐπαινῆσομεν ἐσλοὺς, ὅτι
70 ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν
αὖξοντες· ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται
πατρώϊαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

puellae auribus bibent. Stimulísne pungit
60 aliis alium, peré-
so corde, aculeus?

Antistr. 4.

Si desiderii quis
sui compos; studio cupi-
tae teneatur rei!

Quid advehat aevum, homini cau-
tum satis est non

in annum. Precibus Thorace fati-
gante sollicitis nitor hospite.

65 Et hic junxit hasce Pieridum quadrigas;
et amans hic amantis, et
dux praevious ducis.

E p. 4.

Fulvum velut aurum, mens recta probatur ac
aurea fulget.

Laudabo, Thessaliae sidera, fratres quóque:
70 augent suae fidei creditum
commune, publica et instituta;
ardéntque, Principes populi et patres diciêr.

HARMONIA DORICA.

Strophæ.

1 0 1 - 1 0 0 - 0 0 - -	1 0 1 0 0 0 -
1 0 1 - 1 0 0 - 0 0 - -	- 1 0 0 - 0 0 - -
1 0 1 - 1 0 0 -	
1 0 - 0 1 0 -	1 0 1 - 1 0 - 0 1 0 -
- 1 0 0 - 0 0 - 0	5 1 0 1 - 1 0 - 0 1 0 -
5 1 0 1 - 1 0 -	1 0 1 - 1 0 -
1 0 1 - 1 0 1 0	- 0 0 - 0 0 - - 1 0 1 - 1 0 -
1 0 0 - 0 0 -	1 0 0 - - 1 0 1 -
	1 0 - 0 1 0 -
	- 0 1 - 1 0 1 -

Epodus:

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 1 -
1 0 0 - 0 0 - -

ΑΓΗΣΙΔΑΜΩ, ΛΟΚΡΩ,

ΕΠΙΖΕΦΥΡΙΩ,

ΠΑΙΔΙ ΠΥΚΤΗ.

Σ τ ρ ο Φ ή.

Ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα
 χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων
 ὀμβρίων, παίδων Νεφέλας.
 εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ
 πράσσοι, μελιγάρυες ὕμνοι

Ode Olymp. XI.

IN

AGESIDAMUM LOCRUM
EPIZEPHYRIUM,
JUVENEM PUGILATU.

Strophe.

Est opus ventis, moveatur ut aër;
filiabus nubis, aquis pluviis,
quae rigent terras, opus est;
siquis arduo stetit
certamine, dulcibus hymnis;

5 ὑστέρων ἀρχαὶ λόγων
τέλλεται, καὶ πιστὸν ὅρκι-
ον μεγάλαις ἀρεταῖς.

Ἀντιστροφῇ.

ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις
οὗτος ἀγκείται. τὰ μὲν ἀμετέρα
γλῶσσα ποιμίνειν ἐθέλει.
10 ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς
ἐνθεῖ ἐσαεὶ πρᾶπίδεςσιν.

Ἰσθμῷ νῦν, Ἀρχεστράτου
παῖ, τεᾶς, Ἀγησίδαμε,
πυγμαχίας ἔνεκεν

Ἐποδός.

κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσᾶς ἐλαίας
ἀδυμελῇ κελαδήσω,
15 τῶν Ἐπιζεφυρίων
Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.

ἐνθα συγκωμάξαι, ἐγγυάσομαι
μή μιν, ὦ Μοῖσαι, Φυγόξενον στρατόν,
μήδ' ἀπείρατον καλῶν,
ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξασθαι. τὸ γάρ
20 ἐμφυῆς οὔτ' αἶθων ἀλώπηξ
οὔτ' ἐρίβρομοιλέοντ-
ες διαλάξαιντο ἦθος.

---

5 qui reservent posterae
coepta famae, fortiúmque
pignora fida virúm.

Antistrophe.

Haec seges laudum sed Olympionicis
surgit ingens; quas mea prompta quidem
lingua nutrix pascere amat.

10 Vir medullis, ex Deo,
florete sapientibus úsque.

Heus! olivae Archestrati
serta fili, Agesidame!
quod pugil aurea fers;

E p o d u s.

suavisonum tibi fundunt plectra cultum,
átque Locrúm mèmor adsum
15 nunc Epizephyriúm.

Festas, Heliconiades!

Huc chorèas ducite. Haud inhospitam,
neu rudem ad praeclara, gentem adibitis,
quid? quòd armis, artibus
conspicuam. Rutilae vulpi catenas, oreas
20 obde leoni, rugienti
horridùm; tamen redi-
bit ferox natura semper.

HARMONIA DORICA.

Strophæ:

1 0 1 - 1 0 0 - 0 0 -
 1 0 1 - 1 0 0 - 0 0 - 1 0 0 -
 1 0 1 - 1 0 1 - 1 0 -
 1 0 1 - 1 0 1 - 1 0 0 0
 5 1 0 1 - 1 0 0 - 0 0 -

 1 0 - - 1 0 -
 - 1 0 0 - 0 0 -
 1 0 1 - 1 0 -

Epodus.

1 0 0 - 0 0 - - 1 0 1 -
 1 0 0 - 0 0 -
 1 0 - 0 1 0 -
 1 0 1 - 1 0 0 - 0 0 - 0 0 -
 5 - 1 0 0 - 0 0 - 0
 1 0 1 - 1 0 1 - 1 0 - 0
 1 0 0 - 0 0 -

 1 0 1 - 1 0 1 - 1 0 0 -
 1 0 1 - 1 0 1 - 1 0 -
 10 1 0 1 - 1 0 1 -

ΕΡΓΟΤΕΛΕΙ ΙΜΕΡΑΙΩ,

ΔΟΛΙΧΟΔΡΟΜΩ.

Σ τ ρ ο Φ ή.

Λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου,
 Ἰμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφὶ πόλει, Σώτειρα Τύχα.
 τὴν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαί
 νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψήροὶ πόλεμοι
 5 καγόραι βουλαφόροι· αἱ γε μὲν ἀνδρῶν

O d e O l y m p. XII.

I N

ERGOTELEM HIMERAEUM,

LONGIORI CURSU.

S t r o p h e.

Sospitalis magna Jovis soboles,
sis, potenti latè, Himeræ facilis, Fortuna! precor,
diva Servatrix! gubernans praepetes
in mari naveis, et in terrâ creperas
5 conciones, bellâque percita cursu.

πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω
 ψεύδη μεταμώνια τέμνει-
 σαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες·

Ἀντιστροφῇ.

σύμβολον δ' οὐ πώ τις ἐπιχθονίων
 πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὔρεν θεόθεν·
 τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φράδαι.
 10 πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπescen,
 ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' ἀνιαραῖς
 ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσ-
 λὸν βαθὺ πῆματος ἐν
 μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.

Ἐποδός.

υἱὲ Φιλάνορος, ἦτοι καὶ τεὰ κεν,
 ἐνδομάχας ἄτ' ἀλέκτωρ,
 15 συγγόνῳ παρ' ἐστία
 ἀκλεῆς τιμὰ κατεφυλλορόησε ποδῶν,
 εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα
 Κνωσίας ἀμερσε πάτρας. νῦν δ' Ὀλυμπί-
 α στεφανώσάμενος,
 καὶ δῖς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες,
 20 θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάξεις, ὁμι-
 λῶν παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

Nostra sursùm nunc, sequax
mendacia falsa, deorsùm
spes humi nunc volvitur.

Antistrophe.

An futuri coelitus augur erat
certus aevi? Coecutiunt hominum, ventura dies
quid vehat, mentes; et importuna, quae
10 gaudium advorsus cadant, sunt plura; sibi
neve constat nubibus hispidus imber.

Quem procellae straverant,
sublimis ad astra, secundâ
fertur aurâ saepius.

Epodus.

Gnate Philanoris! ut pugnax pedestri
gallus honore, suâ non
15 chorte prodiens, caret;
sic domi virtus, fateor, tua consenuit
ingloria, nî pepulisset
te, resorbens cive civem, Gnosio pro-
cul lare seditio.

Elidi claratus et bis, Ergoteles!
20 Pythiis Isthmóque, thermas evehis
Najadum nunc inquilinus.

ANNOTATIONES.

Olymp. I. **D**iu haesitavi, utrum ἀριστον ὕδωρ rerum *primam*, an *optimam* interpretari satius sit. Prisci equidem sapientes principium mundi materiale statuerunt, ignem Persae, aquam Jones. Quemadmodum Homerus Oceanum Deorum genesin (Iliad. ξ, 201. 2.), ita Thales Milesius aquam dixit esse initium rerum, Deum autem eam mentem, quae ex aquâ cuncta fingeret (Cic. de nat. Deor.). Quin Mohamedis, quae in antiquis Jonum aliorumque Asiae populorum sedibus dominatur, religione sancitum est:

Min el - mai küllun schejun hajj
Aqua vitam dedit omnibus rebus.

Al - koran.

Aristoteles (Metaph. I. 3.) de illo systemate disserit: „Oportet aliquam naturam aut unam aut plures unâ esse, è quibus caetera fiunt, illâ conser-

vatâ; multitudinem autem et speciem huius principii non eandem omnes dicunt. Sed Thales, huiusce Philosophiae princeps, aquam ait esse. Quare et terram aquâ asseruit priorem, sumens fortassis hanc opinionem inde, quod omnium nutrimentum cernatur humidum esse, ipsum etiam calidum ex eo factum, et animal ex eo vivere.“ — Plutarchus (Placit. Phil. I, 2.) addit: „Si plantae et animalia nutriuntur humido, si seminibus inest humiditas, et si stellae, cum sole, éxhalationibus aquae nutriuntur; principium humiditatis, aqua scilicet materia universalis et prima est, è qua constant res omnes.“

Sententiae, quod aqua, nêdum omnium elementorum, at terrae principium sit, recentiorum Physicorum experimentis sollicite institutis, magnum accessit pondus. Dum enim plantae solâ aquâ, ab omni materia terrestri depuratâ, incrementa capiunt, ita ut combustae et calcinatae plus ponderis in se contineant, quam ab initio aquae immitterentur, habuere: manifesto id videtur esse indicio, quod aqua mutetur in terram. Ellerus, Berolinensis Academiae quondam sodalis, aquam fontanam, eamque limpidissimam ab omni admixtione ita depuraverat, ut de homogeneitate massae esset certissimus, in quâ varias plantarum species nutrive-

rat; factâ earûmque combustione et calcinatione atque pondere comparato, hanc metamorphosin aquae in terram constanter deprehendit. (Histoire de l'Acad. Royale des sciences de l'année 1748). Idem aquam in mortario vitreo tituravit pistillo, cuius convexitas concavitati mortarii adaequabatur, ex eâdem materiâ conflato, quâ continuâ trituratione aquam in materiam vitream spatio 20 — 30 minutorum degenerasse asseruit.

His inductus rationibus ἀριστον principium interpretatus sum, contra H. Stephani et, qui eius interpretationem saepe verbotenus secutus est, Heynii auctoritatem.

De metro.

Versus 1. ex Glyconico et Pherecrateo constat, qui junctim Priapeium constituunt, genus quoddam Hexametri, ex heroico effictum, sed molle enervatûmque, rebûsque tantum ludricis describendis aptum. Quare non minus Priapeios, ac Hexametros heroicos Hymnis Pindaricis eliminandos, Glyconicum igitur et Phericrateum Olymp. I. Str. V. 1 et 2. Pyth. VIII. ep. v. 3 et 4. neutiquam jungendos censeo. Horatius utrôque sed inverse, usus est :

cras donaberis hoedo,

cui frons turgida cornibus.

at in primâ glyconici sede spondeos assiduo
observat — — | — — — | — — —

non modo in Ode ad fontem Blandusiam,
sed in duodecim aliis Odis, L. I. 3, 13, 19,
36. III. 9, 15, 19, 24, 25, 28. IV. 1, 3. The-
banus vates aut trochaeum, aut jambum, aut
(Pyth. VIII. 1.) solutâ arsi tribrachyn ponit.
Hanc ultimam formam apud Sophoclem (An-
tistr. vs. 12. pag. 248. Edit. Henr. Steph.) reperi:

— — — — —
παρὰ δὲ κυανέων πέτρων

quae formae — — — — — (ib. vs. 4. p. 253)
respondet.

Vers. 2. Paeonicum dim. acatal. — — — — | — — —
(Conf. Sophocl. l. c. v. 11. pag. 236) excipit
anapaest. paroemiacus — — — — —.

A. Boeckhius conjunctos ita notavit, ut ex
dochmiaco et dactylico tetram. cat. in disyll.
compositus sit: — — — — —.

Quum viri doctissimi Pindarica editio multorum
versata sit manibus, eorum gratiâ, qui editionem
hanc possident, versionem mutato sic rythmo
consentaneam mutabo:

Str. 1. *Aquā nil melius* — velut
 Nro. 1. et 2. nocte flammifer ignis,
 aliter haud opes
 magnanimas supereminet aurum.

ita simul iis, quibus *aqua est optima res qui-*
dem, satisfeci.

Str. 2. Fidem Gratia fabulis,
 30. inditūmque decorem,
 hominibus sciens,
 dulcia fingere quāeque, subornat.

Antistr. 3. Opem flagitans,
 71. horrisonumque tridentipotentem
 nocte clamitans Deum.

Str. 4. Genuit inde sex
 89. conspicuos pietate thronisque etc.
 ib. 98. Perennia beatitudinis

habet mellifluae deīn
 certa praemia, victor.

Amat ludricis

seria texere sors malefida.

secundum scholia, quae huic loco το δ' αἰεὶ
 παραμ εσλ. ὕ. ἐ. π. βρ. talem sensum in-
 nuere videntur,

liberiores, at Tragicis sane, non Lyricis oportunas. In Sophoclis quidem Aj. flag.

μονοι τ' ἐμμενοντες ὁρῶ νομῶ

ὁ ἄλιος ὅς ἐπεβας ἐλίσσων πλατάνων
 sibi respondent.

Vers. II. et in Epodo 1. ad genus dochm. multâ cum probabilitate referri possunt; certi tamen quidpiam definire, adeoque tribrachyn sive choreum veteribus Lyricis usitatissimum, eliminare nolui. Choreum in Metroo, ut plurimum, adhibitum fuisse, traditur. Cybeles autem s. Deae Sipylenes mysteria cum Pelopis, quae in Ode hâc enarratur, historiâ penitus cohaerent. In metroacis etiam solemnis Galliambus, talem autem censet Bothius versum

Ep. 2dum, qui fortasse sic dimetiendus est:

u l | l u u _ _ | $\frac{1}{u}$ u u _ u _ . Versus tertii

3. initium I. H. Vossius bachium determinavit,
at Boeckhius L. c. p. 146. cl. virum puncto ar-
rythmiae refellit.

* Est quoddam Pindaricorum versuum genus
Sapphiceis pentametris simillimum, (in quo an-
tispastus epitriti vicem tenet:

ὁ Μουσαγετας με καλεῖ χορευσαῖ
viro integros, scelerisque pueros.)

Hendecasyllabus; et aliud, (quod ex dochmio,
dactylo et dipodiâ trochaica acat. constat:

4. Ποσειδᾶν, ἐπὶ νιν καθαρου λεβητος
ἐξελε κλωθω.

.... *sacras jaculatus arces,*
terrui urbem.)

Duodecasyllabus cum Adonio. Parum abludit
ab hoc vs. septimus, ex dochmio, dactylo et
dipodiâ troch. cat. compositus:

θεοδαίδαλμενοι φευδεσι ποικιλοῖς
ἐξαπατῶντι μυθοι.

Hoc autem versuum genus dactylo-logaoe-
dicum, et neutiquam Jonicum a maiore est,
ut Besseldtus indicare videtur:

0 - - 0 | - - 0 0 | - 0 - 0. Nullam esse
 jambicam dochmii formam, Seidlerus in ce-
 lebratissimo libro de verss. dochm. ostendit.
 Quin imo dubito, utrum, quos Grammatici

jonicos trimetros Anacreontis et Sapphus me-
tiuntur 00-0 | -0-- | 00--, tales reapse
sint. Hermannus de Versu 5. 00-0 | --00- |
-0-00 statuit, eum ad trochaicos referen-
dum esse, quod, praeter anacrusin, cum ana-
paestis nihil commune habeat.

De caesură.

Non minus ambigua, quam metrica descriptio, versuum est caesura. In vulgus nota est nuperima lis de jambo trimetro. At quantam litium segetem singuli Pindarici versus, praesertim Ol. I. suppeditant? Caesuram quocum studio investigare et in latino carmine observare contenderim, unum exemplum profero.

v. i. in Epodis semel,

[illegible]

θυγατρός. ὁ μέγας δὲ κίνδυνος | ἀναλκιν οὐ |

Φωτα λαμβανει.

locare sobolem tamen cessat | adhuc thoro. | Num
vir aleam

ter ita occurrit:

01000-011 | 001011 | 01010

Rythmica autem lex, datâ versus huiusce in duo hemistichia divisione, caesuram simul indicat:

[illegible]

locare sobolem tamen || cessat adhuc thoro. | N. v. a.

Syracosius ad scopum || vectus eques, bonis | gestiens equis.

an helluo quis è bea | tis Superum choris? | a. h. p.
curulibus honoribus | n̄ fugit invidus | spero carminis.

Nem. II. Haec Ode rythmo aures suavissimo demulcet, versibusque dactylicis logaoedicis decurrit. Glyconeum et pherecrateum jam ex Ol. I. novimus. Altera periodus Adonio, altera duobus Adoniis finitur. Hermannus vs. quartum, aliter ac ego, sejungit:

— — — — —

— — — — —

— — — — —

Böckhius quoque illum ita designat, ut ex duobus Glyconeis et pherecrateo, quemadmodum vs. tertius ex duobus pherecrateis, compositus sit. Mihi econtra visum es, similitudinem inter 1) primum comma vers. III. et IV. 2) inter secundum versum et secundum comma quarti versus intercedere.

Isthm. III. Sunt, qui Isthm. III. et IV. jungant. Disjuxi, novam Heyn. editionem Pind. carm. (Lipsiae sumpt. Vogelii 1817) secutus. Caeterum, qui ad metrum huius Odes pertinent, de epitritis Doriis Hermannus ibidem Vol. III. P. I. p. 222. Sum XVI. addidit.

Olymp. IV. Metrum est anapaesto-logaoedicum. vs. 1) similis Olymp. I. epod. 5.

— — — — —

ἐλεφαντι φαιδιμον ὤμον | κεκαδμενον.

nisi quod in clausulâ hinc dipodia jambica, illinc anapaestica differentiam statuit.

Boeckhius L. c. p. 183. scilicet Δωριαν μεγαλοφωνιαν in Lydio etiam rythmo amans, versui 1. versum 2. addit:

— — — — —

Tonitrum supreme agitans Jupiter alipedem! Sacra

vs. 3. anapaest. dim. acat. Sic quoque Aristoph. in

ἔχεται δὲ πνοαὶς ἡμερῶς αἰθέρος

vs. 25. est, quantum mihi cernere datur, Epionicus:

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

Lemniadum in cachinis
nec indecorus haesitat
hoplitomachus Climeni filius
procacibus viricidum; sed ad Thoantidem,
„da mihi laurea sarta,
sum victor ait. Pedibus
pares cor manusque sunt meae citis.“
solet at juveni temera canities
senem antevertere.

tres nempe ultimos versus Boekhius distinguit:

$\frac{1}{2}$

Pyth. VII. Str. I. Epionicus ἀνακλωμενος

ॐ नमः शिवाय ॥ ॐ नमः शिवाय ॥

simil. Ol. XIV. Str. 1. quem Hephästion sic,

U - U - | U U - U | - U - U

Besseldt. aliter metitur.

12 | - 0 - 00 | - 0 - 0 | -

Pyth. VIII. Str. 6. Epionicus acat., simil. Ol. IV.
ep. 25.

21-00000-1-00000000

Pyth. X. Ep. 4. Epionicus brachycat.

— — — — — | — —

πετραν κρατησιποδα Φρικιαν

simil. OL. IV. Str. 17.

χαίροντα τε ξενιαῖς πανδοκῆαις.

illum OL. I. Ep. 5. Epionicum catal. nominare possis; firmatâ regulâ:

Pindarum in Epionicis modo spondaicam, modo anapaesticam, interdum jambicam basin adhibere. Sed cave, ne hanc basin anacrusin dixeris; Thebanus enim vates bisyllabam detrectat anacrusin, et Epionicam formam ab Eupolide aliisque antiquioribus poetis acceptam, suo more transmutavit.

Eupolideus proprie in trochaicis numeris positus quomodo describendus sit, vide Hermann comp. metr. §. 369. Boeckhium L. c. p. 113.

Nem. IX. Metrum epitrito - dactylicum.

vs. 1. Duo dactyli cat. in disyll.

2. Dimeter epitrit. sec. dactylum dim. cat. in syll. antecedit, quem dim. epitrit. tert. subsequitur. In priori dimetro epitrito nonnunquam ditrochoeus epitriti vicem gerit; posterior, ut in descriptione metr. notavi, integrum versum constituit.

Epitrito - dactylici in Doriis, dactyli et anapaesti logacedici in Lydiis locum habent, raro in Aeoliis harmoniis, ad quas dochmiacos et paeonicos numeros potissimum spectare existimo.

Coronidem faciat rythmica Pyth.

Odes VII. imitatio:

CANTICUM LIPSIACUM.

Str. Quotquot tuo, Deus alme! tegis asylo,
fide deditos; non scatens timent ne-
mus laqueis; praedonis artes.
Nudis sine fraude

terent pedibus aspidem, et iras,
dum venerit obviam,
jubatus leo
sylvicola ponet.

Ant. Impleta vulnificis pharetra sagittis,
velut clipeum, quod tueris, haud ca-
put feriet. Morsu tenaci,
volvuntur ab imis

profunda maris, anchora navem
fidam tibi detinet.
Manet militem
decus triumph;

Epod. saeva, te duce, qui sumsisit arma. Viden' ?
ut ignitus globus
hinc millia bis decem,
gladius et totidem perimat inde ?

Regna forent heu! turpe vincta compedibus,
nâ Lipsiae caesus agris
recesserit hostis.

I n d e x   c a r m i n u m .

Olymp. I.

Nem. II.

Isthm. III.

Olymp. IV.

Olymp. V.

Pyth. VI.

Pyth. VII.

Pyth. VIII.

Nem. IX.

Pyth. X.

Olymp. XI.

Olymp. XII.

FRIBURGI IN BRISGOVIA,

M. D. CCC. XIX.

Kalend. Septembr.

*****

TYPIS XAV. WANGLER.

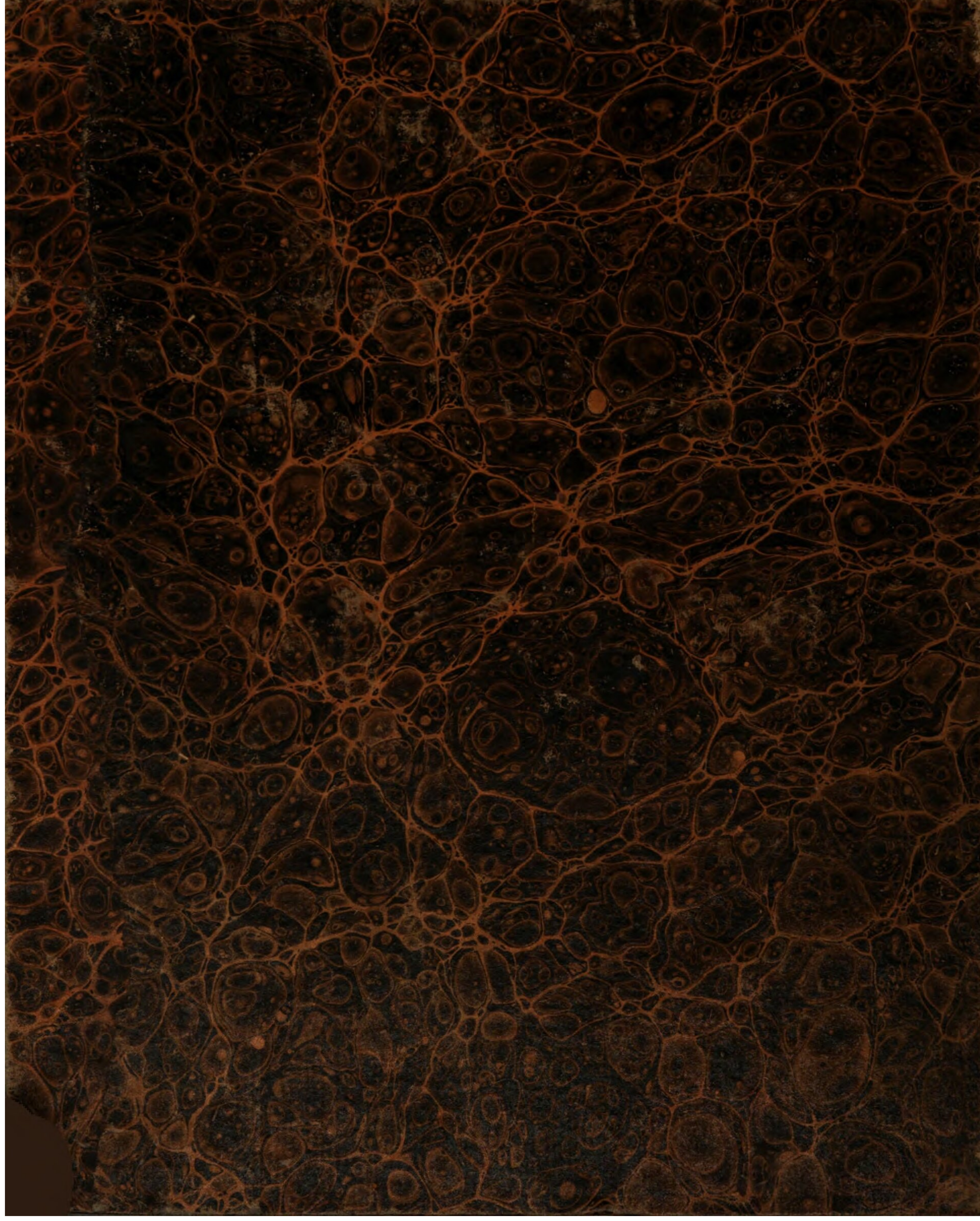

Pindarus,

Duodena Carmina Graeco-Latina

Friburgum in Brisgovia 1819

4 A.gr.a. 765

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10215274-7